

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 680 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 17 ΜΑΡΤΙΟΥ 2012

1,30 ΕΥΡΩ

Για τους νέους κάτω
των 25 ετών

Με εγκύκλιο
καταργούν
τις κλαδικές
συμβάσεις

[ΣΕΛΙΔΑ 7](#)

Τρομοκράτες
και προβοκα-
τορολόγοι

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

Γάζα

Χτύπησαν ξανά
οι σιωνιστές
δολοφόνοι

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

Σκανδαλίδειος
νομιμότητα και
αξιοκρατία

[ΣΕΛΙΔΑ 13](#)

Ελεύθερος με δικαστική
απόφαση ο
Μοχάμεντ-Άλι Καϊμπής

Τα κτήνη
ηττήθηκαν

[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

Η «ανάπτυξή» τους
προϋποθέτει
την «κινεζοποίηση»

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

17/3/1955: Σύλληψη Κ. Λουλέ (ΚΚΕ) 17/3/1979: Τραυματισμός-σύλληψη επικηρυγμένου ακροδεξιού βομβιστή Ν. Παναγόπουλου 17/3/1992: Βόμβες (ΕΛΑ-1η Μάρη) σε υποκατάστημα Εθνικής και σε δύο αυτοκίνητα (διευθυντή γραφείων ΕΟΚ και διπλωματικού σώματος) 18/3: Ημέρα κινητοποίησεων κατά κατοχής Ιράκ, Αϊτή: Ημέρα πανεπιστημίου 18/3/1871: Ανακήρυξη Παρισινής Κομμούνας 18/3/1936: Θάνατος Ελευθέριου Βενιζέλου 18/3/1962: Κήρυξη «νενέδουσαν ογκών» από Γεώργιο Παπανδρέου (Ηράκλειο) 18/3/1962: O Dmitri Shostakovich γίνεται μέλος του Ανώτατου Σοβιέτ 18/3/1986: Δύο βόμβες στην ελληνοαμερικανική ένωση (ΕΛΑ) 18/3/1999: Ο Κώστας Σημίτης επανεκλέγεται πρόεδρος ΠασοΚ 18/3/1999: Αστυνομικό απόσπασμα σκοτώνει τον 20χρονο Αλβανό Λάντι Πέπτα (Καστοριά) 19/3/1831: Η Citibank Νέας Υόρκης πρώτη τράπεζα που ληστεύεται στις ΗΠΑ (245.000 δολάρια) 19/3/1958: Γέννηση Δημήτρη Κουφοντίνα 19/3/1979: Απότειρα εμπρησμού τεσσάρων λεωφορείων εταιρίας Mazda (ΕΛΑ) 20/3: Ημέρα γης, ημέρα αποχής από κρέας, ημέρα αστρολογίας, ημέρα θεάτρου για παιδιά-νέους, ημέρα γαλλοφωνίας, Τυνησία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1956), Ιράν: Ημέρα εθνικοποίησης πετρελαίου 20/3/1947: Δολοφονία Γιάννη Ζεύγου 20/3/1954: Επιθεσιη χιλιάδων μαθητών κατά αγγλικού προξενείου, δεκάδες τραυματίες (Ρόδος) 20/3/1970: Παραπομπή 35 μελών «Δημοκρατικής Αμυνας» σε στρατοδικείο 20/3/1972: Βόμβα σε προβλήτα bou στόλου, διανομή ανταμερικανικών προκρυψεών (Φάληρο) 20/3/1973: Δεύτερη κατάληψη Νομικής με πρωτοβουλία άκρας αριστεράς, εισβολή αστυνομίας με αίτημα συγκλήτου, δεκάδες τραυματίες, εκατό συλλήψεις 20/3/1981: Δύο βόμβες σε διπλωματικό αυτοκίνητο ΕΣΣΔ 20/3/2003: Αρχή βομβαρδισμού Βογδάτης από Αμερική και Αγγλία 21/3: Ημέρα για εξαλειψη φυλετικών διακρίσεων, ημέρα δασοπονίας, ημέρα ποιήσης, ημέρα ύπνου, Ναριμπια: Ημέρα ανεξαρτησίας (1990), ΗΠΑ: Ημέρα αγροτών 21/3/1910: Ιδρυση Εργατικού Κέντρου Αθήνας 21/3/1927: Εξέγερση εργατικής τάξης Σαγκάης κατά συντηρητικής κυβέρνησης Κίνας 21/3/1956: Συμπλοκές ελλήνων πολιτικών προσφύγων (Τασκενόη) 21/3/1960: Πύρ αστυνομίας κατά ειρηνικής διαδήλωσης, 69 νεκροί, 180 τραυματίες (Νότια Αφρική) 21/3/1972: Εντεκα καταδίκες μελών ΠΑΚ για βομβιστικές ενέργειες 21/3/1997: Ο Κώστας Καραμανής εκλέγεται αρχηγός ΝΔ 22/3: Ημέρα νερού 22/3/1949: Ανατίναχη ηλεκτρικού σταθμού Ξυλόκαστρου 23/3: Ημέρα μετεωρολογίας, Σουδάν: Ημέρα ανεξαρτησίας (1956), Πακιστάν: Ημέρα δημοκρατίας (1956) 23/3/1986: Ανατίναχη ογιάλματος Τρούμαν (Αθήνα) 23/3/1987: Βόμβα στη λέσχη αξιωματικών βρετανικής βάσης, 31 τραυματίες («Εθνικό Δημοκρατικό Μέτωπο» για απελευθέρωση Δυτικής Γερμανίας) 23/3/1988: Τέσσερις βόμβες εναντίον αυτοκινήτων τουρκών διπλωματών (17N) 23/3/1993: Δύο βόμβες στο υπουργείο Εμπορίου (ΕΛΑ-1η Μάρη) 23/3/2007: Θάνατος Γρηγόρη Φαράκου.

●●● «Γιατί εμείς δεν τραγουδάμε για να ξεχωρίσουμε αδελφέ μου από τον κόσμο. Εμείς τραγουδάμε για να σημάνουμε τον κόσμο» ●●● Ποιος διάβασε Ρίτσο και «Καπνισμένο τσουκάλι»; ●●● Ο (κρατηθείτε) Γιωργάκης Παπανδρέου, στην αποχαιρετιστήρια ομιλία του ως Πασοκοπρόεδρος ●●● Και καλά αυτός, δεν πολυκαταλαβαίνει τι διαβάζει, οι συνεργάτες του που του τα 'γραψαν, όμως, τόσο πολύ έχουν χάσει την αίσθηση του γελοίου»; ●●● Κουτρουμάνη, γιατί κρύβεσαι πίσω από τη γενική γραμματεία σου; ●●● Νομίζεις ότι υπάρχει έστω και ένας εργαζόμενος που να πίστεψε ότι η χουντική έμπνευσης εγκύλιος, με την οποία καταργούνται οι συλλογικές συμβάσεις, προήλθε από πρωτοβουλία της γενικής γραμματείας; ●●● Τι ξεφίλα κι αυτή του Παπουτσή ●●● Μόνο 12 ψήφους στο Εθνικό Συμβούλιο ●●● Το στελεχικό «απαράτ» τον έγραψε κανονικότατα ●●● Άλλα και ο Μπένι με τους δικούς του χέστηκαν και δεν δέχτηκαν να μπει άλλη υποψηφία ●●● Δεν είναι ώρα για πει-

ράματα με κάλπες ●●● Άσε που ο Παπουτσής δα καταγραφόταν ως εν δυνάμει ηγέτης, ενώ τώρα καταγράφηκε απλά σαν... τίποτα ●●● Τελικά, έγινε αυτό που από την αρχή ζητούσαν οι Μπενικοί ●●● Πρόεδρο έβγαλε το Εθνικό Συμβούλιο ●●● Η Θύρια δεν έχει πατάτες; ●●● Η Τρίπολη, η Νάξος; ●●● Γιατί αυτές οι περιοχές δεν μπήκαν στο «κίνημα»; ●●● Μήπως τρέχει κάτι... εμπορικό; ●●● Ευτυχώς για τον Χρυσοχοΐδη, συνελήφθη αυτός που πέταξε τούρτα στον Ρέσλερ ●●● Διαφορετικά, οι υποψίες δα έπεφταν σ' αυτόν ●●● Τέσσερις μπράβοι

ακολουθούσαν τον Βενιζέλο στη συνδιάσκεψη του ΠΑΣΟΚ ●●● Αυτό δα πει σοσιαλισμός ●●● Από τότε που ανακαλύφτηκε το «συγγνώμη» γιαδούρεψε ο κόσμος ●●● Αφιερωμένο εξαιρετικά στον Βενιζέλο ●●● Αλήθεια, το γιαούρτι με το οποίο έλουσε ο συνταξιούχος Πασόκος εδνοσάμβουλος τον Μπένι, γιατί δεν το είδαμε σε φωτογραφία; ●●● Ποιος βγήκε να σιγοντάρει τον Καρατζαφέρη που ζήτησε να επιτραπεί η οπλοχρησία; ●●● Ο μέγας καλλιέχης... Καρβέλας ●●● Ολόκληρο άρδο-έπαινο έγραψε, με τίτλο «Σαν ήχος αναστάσιμος! ●●●

Διότι οι «λαδρομετανάστες» είναι «μία από τις δύο μάστιγες της Ελλάδας» ●●● «Η άλλη μάστιγα είναι η ανηδικότητα, η ασυδοσία και η ανικανότητα των περισσότερων πολιτικών της» ●●● Λέτε να πετυχεί εκεί που απέτυχε η «έρεια» Εφη Σαρρή; ●●● «Πάμε» ήταν ένα από τα προεκλογικά σόλόγκαν του Γιωργάκη το 2009 ●●● «Αρχιζουμε» είναι ένα από τα σόλόγκαν του Μπένι ●●● Πάντα μες στην πρωτοποτία αυτοί οι Πασόκοι ●●● Μήπως να ανακαλούσαν από την εφεδρεία τον Λαλιώτη, μπας και γεννήσει τίποτα που διεστραμμένο μιαλό του; ●●● Γιατί να υπερασπιστούν οι ομότεχνοι του Νταλάρα; ●●● Για να πάδουν τα ίδια στην επόμενη δική τους εμφάνιση; ●●● Ο κόσμος έχει αγριέψει κι αυτοί σαν καλοί έμποροι κάνουν τουμπεκί ●●● Η ομάδα που νίκησε τον ΠΑΟ φορούσε τις φανέλες της ΑΕΚ, αλλά δεν ήταν ΑΕΚ ●●● Και μην ξανακούσω βλακείς για τα «κουρέλια» που «τραγουδούν ακόμα» ●●● Δεν μιλάμε για τον Παναγιάλειο, αν καταλάβατε ●●●

◆ Οχι που θ' άφηνε την ευκαιρία να πάει χαμένη ο-παλιός στα εμπορικά κόλπα-Καρατζαφέρης. Εφτιαξε κι αυτός το «Κοινωνικόν Παντοπωλείον» του ΛΑΟΣ και ανακοίνωσε ότι γι' αρχή «θα διατεθούν 200 τενεκέδες λαδιού. Επίσης, παραγωγή από όλη την Επικράτεια της χώρας, θα μπορούν να προβλλονται και να διαφημίζουν τα προϊόντα τους δωρεάν μέσω του ΤΗΛΕΑΣΤΥ, παρέχοντας προϊόντα τους στα εμπορικά κόλπα-Καρατζαφέρης. Εφτιαξε κι αυτός το «Κοινωνικόν Παντοπωλείον» του ΛΑΟΣ και ανακοίνωσε ότι γι' αρχή «θα διατεθούν 200 τενεκέδες λαδιού. Επίσης, παραγωγή από όλη την Επικράτεια της χώρας, θα μπορούν να προβλλονται και να διαφημίζουν τα προϊόντα τους δωρεάν μέσω του ΤΗΛΕΑΣΤΥ, παρέχοντας προϊόντα τους στα εμπορικά κόλπα-Καρατζαφέρης. Εφτιαξε κι αυτός το «Κοινωνικόν Παντοπωλείον» του ΛΑΟΣ και ανακοίνωσε ότι γι' αρχή «θα διατεθούν 200 τενεκέδες λαδιού. Επίσης, παραγωγή από όλη την Επικράτεια της χώρας, θα μπορούν να προβλλονται και να διαφημίζουν τα προϊόντα τους δωρεάν μέσω του ΤΗΛΕΑΣΤΥ, παρέχοντας προϊόντα τους στα εμπορικά κόλπα-Καρατζαφέρης. Εφτιαξε κι αυτός το «Κοινωνικόν Παντοπωλείον» του ΛΑΟΣ και ανακοίνωσε ότι γι' αρχή «θα διατεθούν 200 τενεκέδες λαδιού. Επίσης, παραγωγή από όλη την Επικράτεια της χώρας, θα μπορούν να προβλλονται και να διαφημίζουν τα προϊόντα τους δωρεάν μέσω του ΤΗΛΕΑΣΤΥ, παρέχοντας προϊόντα τους στα εμπορικά κόλπα-Καρατζαφέρης. Εφτιαξε κι αυτός το «Κοινωνικόν Παντοπωλείον» του ΛΑΟΣ και ανακοίνωσε ότι γι' αρχή «θα διατεθούν 200 τενεκέδες λαδιού. Επίσης, παραγωγή από όλη την Επικράτεια της χώρας, θα μπορούν να προβλλονται και να διαφημίζουν τα προϊόντα τους δωρεάν μέσω του ΤΗΛΕΑΣΤΥ, παρέχοντας προϊόντα τους στα εμπορικά κόλπα-Καρατζαφέρης. Εφτιαξε κι αυτός το «Κοινωνικόν Παντοπωλείον» του ΛΑΟΣ και ανακοίνωσε ότι γι' αρχή «θα διατεθούν 200 τενεκέδες λαδιού. Επίσης, παραγωγή από όλη την Επικράτεια της χώρας, θα μπορούν να προβλλονται και να διαφημίζουν τα προϊόντα τους δωρεάν μέσω του ΤΗΛΕΑΣΤΥ, παρέχοντας προϊόντα τους στα εμπορικά κόλπα-Καρατζαφέρης. Εφτιαξε κι αυτός το «Κοινωνικόν Παντοπωλείον» του ΛΑΟΣ και ανακοίνωσε ότι γι' αρχή «θα διατεθούν 200 τενεκέδες λαδιού. Επίσης, παραγωγή από όλη την Επικράτεια της χώρας, θα μπορούν να προβλλονται και να διαφημίζουν τα προϊόντα τους δωρεάν μέσω του ΤΗΛΕΑΣΤΥ, παρέχοντας προϊόντα τους στα εμπορικά κόλπα-Καρατζαφέρης. Εφτιαξε κι αυτός το «Κοινωνικόν Παντοπωλείον» του ΛΑΟΣ και ανακοίνωσε ότι γι' αρχή «θα διατεθούν 200 τενεκέδες λαδιού. Επίσης, παραγωγή από όλη την Επικράτεια της χώρας, θα μπορούν να προβλλονται και να διαφημίζουν τα προϊόντα τους δωρεάν μέσω του ΤΗΛΕΑΣΤΥ, παρέχοντας προϊόντα τους στα εμπορικά κόλπα-Καρατζαφέρης. Εφτιαξε κι αυτός το «Κοινωνικόν Παντοπωλείον» του ΛΑΟΣ και ανακοίνωσε ότι γι' αρχή «θα διατεθούν 200 τενεκέδες λαδιού. Επίσης, παραγωγή από όλη την Επικράτεια της χώρας, θα μπορούν να προβλλονται και να διαφημίζουν τα προϊόντα τους δωρεάν μέσω του ΤΗΛΕΑΣΤΥ, π

Η αυτοδυναμία ως προπαγάνδα και όχι ως στόχος

Ηεποχή που τα δυο μεγάλα αστικά κόμματα εξουσίας διαγωνίζονταν στης εκλογές με στόχο την αυτοδυναμία προς το παρόν έχει παρελθει. Κανένας δεν μπορεί να πει με βεβαιότητα ότι έχει παρέλθει οριστικά, πάντως αυτή τη στιγμή «δεν παίζει». Κι ας ισχύει ακόμη ένας από τους πιο καλπονοθευτικούς νόμους, που δίνει στο πρώτο κόμμα, ανεξάρτητα από το πασσού που θα πάρει, ένα μπόνους 50 βουλευτικών εδρών.

Ο λόγος που η αυτοδυναμία «δεν παίζει» είναι η συμμετοχή της ΝΔ στη συγκυβέρνηση με το ΠΑΣΟΚ. Αν ο Σαμαράς είχε σήμερα στη διάθεσή του την αντιμημονιακή ρητορική που χρησιμοποιούσε μέχρι τον περασμένο Νοέμβρη, θα είχε στο τεσεπάκι την αυτοδυναμία. Επι που ήρθαν τα πράγματα, όμως, εξαναγκασθείς να μπει στη συγκυβέρνηση και να καταστεί συνυπεύθυνος, δεν μπορεί να ελπίζει σε αυτοδυναμία. Πόσω μάλλον που τα μεγάλα συγκροτήματα των

ΜΜΕ δεν αβαντάρουν την αυτοδυναμία, αλλά πιέζουν στην κατεύθυνση μιας νέας συγκυβέρνησης.

Ο Σαμαράς, βέβαια, πρέπει να χρησιμοποιήσει το στόχο της αυτοδυναμίας σαν βασικό προεκλογικό του όχημα, για να πετύχει τη συστερώση της ΝΔ. Δεν έχει, όμως, τη δυνατότητα να συνδέσει την αυτοδυναμία με κάποιες προεκλογικού τύπου υποσχέσεις. Τι να πει στους εργαζόμενους, τους ανέργους, τους συνταξιούχους, τους φτωχούς αγρότες, ακόμα και σε μεσαία στρώματα που καταστρέφονται από την κρίση, όταν μόλις έχει υπογράψει το Μνημόνιο-2 και τους πρώτους εφιαλτικούς εφαρμοστικούς του νόμους, διαγράφοντας μάλιστα το ένα τέταρτο της κοινοβουλευτικής του ομάδας; Μόνο με την κούφια αναπτυξιολογία μπορεί να κάνει προεκλογικό παιχνίδι, αλλά κι αυτό σε περιορισμένα όρια.

Με την αυτοδυναμία περισσότερο προσπαθεί να συ-

σπειρώσει τον κομματικό μηχανισμό, θέτοντάς του ως βραβείο τη νομή της εξουσίας. Είναι αυτό που γίνεται αλλά ποτέ δεν λέγεται. Τα μεγάλα και μεσαία λαμβάνονται στο πλιάτσικο μέσω του ελέγχου του κράτους, ενώ και τα μικρολαμβάνονται μπορούν να ελπίζουν σε καμιά αποχήτη. Πάντως, αυτά που λέγεται ο Σαμαράς ηχούν εντελώς γελοία. Ιδιού παράδειγμα από την πρεμιέρα της προεκλογικής του εκστρατείας (ομιλία στη γαλάζια Πολιτική Επιτροπή): «Δεν επιδιώκουμε κανενός ειδούς συγκυβέρνηση, διότι θέλω να κυβερνήσουμε τη χώρα με λυμένα τα χέρια. Οχι κάνοντας συμβιβασμούς σε κάθε βήμα. Δεν θα μπορέσω να αλλάξω τα πράγματα, όταν πρέπει να κυβερνώ παταγώντας πάνω σε εύθραυστες ισορροπίες ενός ετοιμόρροπου κυβερνητικού συνασπισμού. Χωρίς αυτοδυναμία δεν μπορεί να κυβερνήσει ο τόπος. Το αντίθετο της αυτοδυναμίας δεν είναι η συγκυβέρνηση. Είναι η αδυναμία».

εθνική συνεννόηση με όλους και εντελώς διαφορετικό η συγκυβέρνηση. Ευχαριστώ, δεν θα πάρω!».

Ποια πράγματα θελεί ν' αλλάξει ο Σαμαράς και σε ποια κατεύθυνση; Δεν ψήφισε το Μνημόνιο-2; Δεν είναι καθορισμένα τα πάντα απ' αυτό; Το δυστύχημα γ' αυτόν είναι ότι πλέον δεν μπορεί να κοριδέψει πολλούς με τέτοιες παταράρες. Πρέπει να τις λέει συνεχώς, όμως, γιατί δεν έχει κάπι άλλο να πει. Γ' αυτό και ξέθαψε ακόμα και τον αβεροφισμό (πολιτικό παιδί του «γεφυροποιού» της χούντας υπήρχε, μαζί με όλους εκείνους που τον ακολούθησαν στην αλήστου μνήμης ΠΟΛΑ), σε μια προσπάθεια να ενεργηστηκει τα δεξιά-αντικομμουνιστικά αντανακλαστικά και να υψώσει ένα πρόχειρο ανάχωμα στα δεξιά, προς Καρατζαφέρη και Καμμένο. Γ' αυτό συνοδωνίζεται το ΛΑΟΣ σε ρατσιστικές κορόνες κατά των μεταναστών και σε απειλές για περισσότερη καταστολή του «εσωτερικού εχθρού».

Και με τον χωροφύλαξ και με τον αστυφύλαξ

Θα πάρει μέρος η ΔΗΜΑΡ σε μια συγκυβέρνηση, αν δεν προκύψει αυτοδυναμία από τις επόμενες εκλογές; Κατηγορητικά θετικός υπήρξε ο Κουβέλης σε συνέντευξή του στην «Καθημερινή» της προηγούμενης Κυριακής: «Μας ενδιαφέρει το μέγεθος της κυβερνητικής εξουσίας και θέλουμε να το επηρεάζουμε θετικά (...) Στο ενδεχόμενο που η χώρα δεν θα έχει αυτοδύναμη κυβέρνηση, είναι προφανές ότι εμείς δεν θα δηλώσουμε επίσης αδιάφοροι για την ακυβέρνησή της χώρας».

Μόλις, όμως, η συζήτηση γίνεται επί του συγκεκριμένου, αρχίζουν τα τσαλιάκια. Για το ΠΑΣΟΚ (η ΝΔ, όπως φαίνεται, αποκλείεται εξ ορισμού): «Με αυτήν την πολιτική που ακολουθούν τα τελευταία χρόνια και δηλώνουν ότι θα συνεχίσουν και μετά της εκλογές, δεν υπάρχει περιθώριο συνεργασίας. Είναι φανερό ότι ενώ προσπαθούν να ασκήσουν επικοινωνιακή πίεση στη ΔΗΜΑΡ πρακτικά προετοιμάζουν πυρετωδώς το έδαφος για συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ. Αριστερό άλλοθι σε μια τέτοια εξέλιξη, εμείς δεν θα δώσουμε». Ούτε με τη ΝΔ, ούτε με το ΠΑΣΟΚ, ούτε με τους δύο μαζί, με ποιούς θα συνεργαστεί ο Κουβέλης για να μην υπάρξει οικυβέρνησία; Μήπως έχει προσχωρήσει στη συνασπισμική ίδεα της «κυβέρνησης της αριστεράς», που τόσο καιρό τώρα πλασάρει ο Τσίπρας; Ούτε μ' αυτή την ίδεα είναι ο Κουβέλης: «Με βάση της συγκεκριμένης θέσεις που διατυπώνουν τα κόμματα της αριστεράς, δεν νομίζω ότι υπάρχει περιθώριο συνεργασίας. Το ΚΚΕ έχει το δικό του δρόμο και πολιτική, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει επίσης τη δική του πολιτική με την έντονη αμφιστιμία αναφορικά με τα ζητήματα της Ευρώπης και της ευρωζώνης αλλά και σε ότι αφορά τις μεταρρυθμίσεις, δηλαδή τον μεταρρυθμισμό στον οποίο εμείς διαρκώς αναφερόμαστε».

Ούτε με τη ΝΔ, ούτε με το ΠΑΣΟΚ, ούτε με τον Περισσό, ούτε με τον ΣΥΡΙΖΑ, πλάκα θα είχε να μας μιλούσαν και για... αυτοδυναμία της ΔΗΜΑΡ. Δεν πέφτει, βέβαια, σε τέτοιο επίπεδο γελοιότητας ο Κουβέλης. Οποιος κατάλαβε κατάλαβε. Δεν θα πουν όχι σε μια συγκυβέρνηση, αν δεν προκύψει αυτοδυναμία ή σταθερή συνεργασία ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, αλλά μην τους ζητάτε να δεσμευτούν από τώρα γ' αυτό, γιατί θα στρατοπαθείτε ή προεκλογική τους δημιουργία.

Πάμε παρακάτω, στη νέα δανειακή σύμβαση και το Μνημόνιο-2. Ζητά την κατάργησή τους η ΔΗΜΑΡ, το θέτει αυτό ως όρο για να συμμετάσχει σε μια μετεκλογική κυβέρνηση; Ούτε κατά διάνοια. Ο Κουβέλης είναι σαφέστατος: «Έχω πει με απόλυτη σαφήνεια ότι τα όσα έχει συμφωνήσει η παρούσα κυβέρνηση και τα οποία έχουν ψηφιστεί με τη συγκεκριμένη πλειοψηφία στη Βουλή, διαμορφώνουν ούτως ή άλλως, δεσμευτικό πλαίσιο για τη χώρα. Η χώρα έχει θεσμική εκπροσώπηση και στο πλαίσιο αυτής της εκπροσώπησης διαμορφώνεται και το δανειακό πλαίσιο που έχουμε υπογράψει».

Μην ανησυχείτε, όμως, έχει τη λύση ο... ευρηματικός Φώτης: «Έχω υποστηρίξει όμως ότι υπάρχουν και τα αντίρροπα και τα ισοδύναμα, τα αντισταθμίσματα και βεβαίως εκτιμώ ότι υπάρχουν και δυνατότητες αναθεωρήσεως της δανειακής σύμβασης». Αυτά, βέβαια, τα λέει και ο Σαμαράς, αλλά ο Κουβέλης... δεν είναι οι Σαμαράς. Είναι ντούρος. Θαυμάστε τον: «Μια επαναδιαπραγμάτευση, με την έννοια της αναθεώρησης ρυθμίσεων της δανειακής σύμβασης, διότι στο πλαίσιο του πολιτικού ρεσλιού αντιλαμβάνομε ότι μια συνολική διαπραγμάτευση έχει εξαρετικά μεγάλες δυσκολίες. Άλλα δυνατότητα αναδιαπραγμάτευσης και αναθεώρησης ρυθμίσεων της δανειακής σύμβασης είναι δυνατό να υπάρξουν. Με κύρια αναφορά στην περαιτέρω δανειακή στήριξη της χώρας και με έμφαση στο πλαίσιο ενός πενταετούς αναπτυξιακού προγράμματος που οφελεί τη χώρα άμεσα σα δρομολογήσει».

Ο άνθρωπος είναι πολιτικά ρεαλιστής. Δούλος του συστήματος και της ευρωεξάρτησης. Θα ζητήσει, λέει, περισσότερα δάνεια για φτιαχτεί στην επόμενη περίοδο γεγονότης αναθεώρησης ρυθμίσεων της δανειακής σύμβασης. Κατά τα άλλα, το Μνημόνιο-2 θα εφαρμοστεί επικριβώς. Η πλάκα είναι πως και το ΔΝΤ μιλά για την ανάγκη ενός ακόμη δανείου, μετά το 2015, ύψους 50 δισ. ευρώ! Οσο για την πενταετές αναπτυξιακό πρόγραμμα, εδώ γελάνε. Ανάπτυξη μπορεί να υπάρξει, όμως αυτή θα έχει ως προϋπόθεση την «κινεζοποίηση» της εργατικής τάξης.

Δεν έρουμε πού θα καθήσει τελικά η εκλογική μπίλια της ΔΗΜΑΡ κι ούτε μιας ενδιαφέρει. Εκείνο που σημειώνουμε είναι πως φανομενικά ο Κουβέλης εμφανίζεται να είναι και με τον χωροφύλαξ και με τον αστυφύλαξ, και με το κεφάλαιο και με τους εργαζόμενους, και αυτό αποτελεί πολιτική ανεντιμότητα και τυχοδιωκτισμό. Δε θα του περάσει για πολύ, όμως. Μόλις ανασυγκροτηθεί η σοσιαλδημοκρατία, θα τον εγκαταλείψουν οι σημερινοί του προστάτες και η πολιτική φύσκα θα σκάσει. Ο, τι προλάβουν κι αρπάξουν οι πολιοί «εσωτερικάκιδες» μέχρι τότε.

Με Μπένι για την πολιτική επιβίωση

Με τους Πασόκους δεν πλήρτεις ποτέ. Θα βρουν τον τρόπο να σε εκπλήξουν. Ποιος θα το φανταζόταν, ότι ο Παπουτσής θα παραιτούνταν από υπουργός για να διεκδικήσει την προεδρία του ΠΑΣΟΚ και στο τέλος δε θα μπορούσε να συγκεντρώσει ούτε το ένα τρίτο των υπογραφών που καταστατικά απαιτούνταν για να είναι υποψήφιος;

■ Ρωσία

Από την επανάσταση του 1917 στο θρίαμβο του νέου «τσάρου» (2)

Με αφορμή τη νίκη του Βλαδιμίρ Πούτιν στις πρόσφατες προεδρικές εκλογές της Ρωσίας, επιχειρήσαμε στο προηγούμενο φύλλο μία σύντομη ιστορική αναδρομή από την εποχή της Οκτωβριανής επανάστασης μέχρι την περίοδο μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Ήταν η εποχή ανόδου του παγκόσμιου κομμουνιστικού κινήματος και της εγκαθίδρυσης της σοβιετικής εξουσίας, που εδώ και δεκαετίες έχει συγκεντρώσει τα πυρά των απολογητών της καπιταλιστικής τάξης προγμάτων, οι οποίοι επιχειρούν να την ταυτίσουν με την πιο άγρια δικτατορία, με τον φασισμό που αποτελούσε και το μεγαλύτερό της εχθρό.

Ο στόχος προφανής. Να ταυτιστούν με το φασισμό όσοι υποστηρίζουν τις αρχές που ανέδειξε το κομμουνιστικό κίνημα και η Σοβιετική Ενωση εκείνη την περίοδο. Αρχές, όπως η απαλοτρίωση της ιδιοκτησίας των καπιταλιστών και των τραπεζών, το μοιρασμα της γης στους αγρότες, η ακύρωση των τοκογλυφικών δανειών στο ξένο κεφάλαιο, η συνένωση των διάσπαρτων αγροτικών νοικοκυριών σε κοινή συνεταιριστική βάση (κολλεκτιβιστική), ο χωρισμός της εκκλησίας από το κράτος, η ισότητα ανδρών-γυναικών και η ισονομία των εθνοτήτων, η εξάλειψη των αντιθέσεων σωματικής-πνευματικής εργασίας και πόλης-χωριού, αποτελούν... θανάσιμα αμαρτήματα σύμφωνα με τους λακέδες του κεφαλαίου, γι' αυτό και πρέπει να ταυτιστούν με το πιο βάρβαρο «ολοκληρωτισμό», τα «γκουλάγκι», την «αναλευθερία», τη «δικτατορία του κόμματος» και την αδυσώπητη «υποδούλωση του απόμου στις μάζες».

Η εργατική αλληλεγγύη βαφτίστηκε «υποδούλωση του απόμου στις μάζες», για να αποθεωθεί ο άκρας απομονώση, η ρουφιανά και η υποταγή στις πιο άπληστες ορέξεις του κεφαλαίου. Ομως, αυτή η «υποδούλωση» ήταν που γέννησε τέτοιον ηρωισμό εκατομμυρίων εργαζομένων προς αυτό το σύστημα. Ομως, γι' αυτό δεν φταίει ο κομμουνισμός, αλλά η διαστροφή του. Μια διαστροφή που γεννήθηκε μέσα από τη διαδικασία παλινόρθωσης του καπιταλισμού από το ίδιο το κομμουνιστικό κόμμα της Σοβιετικής Ενωσης. Στο πώς έγινε αυτό θα επιχειρήσουμε ν' αναφερθούμε παρακάτω καλώντας όσους ενδιαφέρονται να μελετήσουν πιο εμπειριστικά τις δυτικές «δημοκρατίες» για να γλυτώσει από τις προλεταριακές επαναστάσεις.

Οποια άποψη κι αν έχει ο καθένας για την ηγεσία του κομμουνιστικού κινήματος εκείνης της εποχής, για το αν οικοδομήθηκε σοσιαλισμός ή όχι στη Σοβιετική Ενωση, ένα πράγμα δεν θα πρέπει να ξεχάνεται. Οι αυτές οι αρχές αναδείχτηκαν εκείνη την περίοδο από το κομμουνιστικό κίνημα, γι' αυτό και απετέλεσε τον νούμερο ένα εχθρό της καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Άλλες οι αρχές, κατά τη γνώμη μας, θα πρέπει να αναδειχθούν και σήμερα από την εργαζόμενη κοινωνία και την πολιτική της οργάνωση, που πρέπει να οικοδομηθεί, προκειμένου να χαράξει το δικό της δρόμο προς την κοινωνική απελευθέρωση. Εναν δρόμο που δεν θα είναι στραμμένος με ροδοπέταλα, όπως δεν ήταν και τότε, αλλά θα δώσει δύναμη και πνοή στην εργατική τάξη για ν' ανατρέψει τη σημερινή καπιταλιστική βαρβαρότητα που μόνο με τις πρώτες εποχές της γέννησής της μπορεί να συγκριθεί.

Για να το κάνουμε όμως αυτό, πρέπει να κατανοήσουμε την εξέλιξη της πρώτης προσπάθειας οικοδόμησης της νέας κοινωνίας, τι πήγε στραβά

καπιταλιστικού περίγυρου που εκμεταλλεύστηκε τις όποιες αδυναμίες ή λάθη της νεαρής σοβιετικής δημοκρατίας για να την αφανίσουν.

Χωρίς την επάρκεια αγαθών, χωρίς την ικανοποίηση των ολοένα αυξανόμενων υλικών αναγκών της εργαζόμενης κοινωνίας κάθε λέξη για σοσιαλισμό είναι κενό γράμμα. Ο σοσιαλισμός δεν είναι μοίρασμα της φτώχειας, όπως εντελώς διαστρεβλωμένα τον παρουσιάζουν οι επικριτές του, και οι ηγέτες των μπολσεβίκων το γνωρίζαν αυτό και το επεσήμαναν συνεχώς. Είναι η πρώτη φάση της οικοδόμησης μιας νέας κοινωνίας. Οπως τόνιζε ο Μαρξ, «εδώ έχουμε να κάνουμε με μια κομμουνιστική κοινωνία, όχι όπως έχει εξελιχθεί πάνω στη δική της βάση, αλλά αντίθετα όπως ακριβώς προβάλλει από την καπιταλιστική κοινωνία, με μία κομμουνιστική κοινωνία, επομένως, που από κάθε άποψη, οικονομικά, ηθικά, πνευματικά, είναι γεμάτη με τα σημάδια της παλιάς κοινωνίας, που από τους κόλπους της βγήκε»^[2].

Ομως αυτές οι δύο δεκαετίες, που μπορεί να φράνονται σημαντικό χρονικό διάστημα για τη ζωή σε ατομικό επίπεδο, σε ιστορικό επίπεδο αποτελούν ελάχιστο χρόνο, ιδιαίτερα αν συντολογιστούν τα καθήκοντα που είχαν τεθεί. Παρολαυτά, η σοβιετική έξουσία πέτυχε πολλά πράγματα σε αυτό το διάστημα, ορισμένα από τα οποία επισημάνουμε στο προηγούμενο φύλλο. Γ' αυτό και είχε τέτοια διεθνή ακτινοβολία πυροδοτώντας το επαναστατικό κίνημα ανά τον κόσμο.

...ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ
Η επικράτηση της σοσιαλιστικής

πλατιά άνοδο του πολιτιστικού επιπέδου του λαού στη βάση της ολης της πολιτευτικής ικανοποίησης των υλικών αναγκών του. Ας σκεφτούμε, λοιπόν, πόσο εύκολο ήταν να συμβεί αυτό στη Σοβιετική Ενωση μετά από έναν αιματηρό Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Μπορεί η Σοβιετική Ενωση να βγήκε νικήτρια, ο πόλεμος όμως καθυστέρησε σημαντικά την υλική ανάπτυξη της κοινωνίας.

2. Στη σοσιαλιστική κοινωνία που οικοδομήθηκε δε θα μπορούσε να εξαφανιστεί ο γραφειοκρατισμός, γιατί γεννιούνταν στο έδαφος της ίδιας της σοσιαλιστικής κοινωνίας, αφού εξακολουθούσαν να υφίστανται κράτος και τάξεις^[4] και αφού η ανάπτυξή της δεν είχε κατορθώσει να φτάσει σε τέτοιο επίπεδο που να επιπρέπει τέτοια αφροδιτική προϊόντων ώστε πάνω στη βάση της να αναπτυχθεί πλέιρα το πολιτιστικό επίπεδο των πλατιών λαϊκών μαζών, να μειωθεί επαρκώς ο χρόνος εργασίας και ν' ανέβει το επίπεδό τους σε τέτοιο σημείο που να καταπιάνονται με τη διοίκηση των κρατικών υποθέσεων και να μην την αναθέτουν στην ηγεσία.

3. Στη σοσιαλιστική κοινωνία εξακολουθούσε να υφίστανται η εμπορευματική κυκλοφορία (και δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά) που όμως είναι ασυμβίβαστη με την προπτική του περάσματος από το σοσιαλισμό στον κομμουνισμό^[5]. Η εμπορευματική κυκλοφορία, βέβαια, δεν αναπτυσσόταν άναρχη όπως στον καπιταλισμό, αλλά σχεδιασμένα, όμως εξακολουθούσε να υφίστανται κι αν υποχωρούσε ο κεντρικός σχεδιασμός χάριν της... «αυτοτέλειας» των παραγωγών (όπως έγινε αργότερα), ο κίνδυνος σοβαρής οπισθοδρόμησης θα ήταν απόλυτα υπαρκτός.

Η καπιταλιστική παλινόρθωση

Οι ανατροπές που συντελέστηκαν από τα μέσα της δεκαετίας του '50, με την άνοδο του Νικήτρα Χρουστσόφ στην έξουσία, έφεραν τα πάνω κάτω στη σοβιετική κοινωνία. Η επίθεση των δυνάμεων που εξέφραζε ο Χρουστσόφ έκεινης με την αγροτιά. Ήδη, από το Σεπτέμβριο του 1953 η ΚΕ του ΚΚΣΕ αποφάσισε εντελώς τυχοδιωκτικά ν' αυξήσει μαζικά την καλλιεργήσιμη επιφάνεια ζεχερούντας να δημιουργούν προβλήματα στις παραγωγικές δυνάμεις της κοινωνίας.

Αυτό δεν σημαίνει ότι η ηγεσία του μπολσεβίκου κόμματος είχε... προβλέψει την παλινόρθωση του καπιταλισμού, ούτε ήταν δυνατόν να μετατραπεί σε... «κοινωνικό μάντη». Σημαίνει ότι η σοβιετική ηγεσία δεν παραγγόριζε ότι τα προβλήματα μπορεί να επαιρονται οξύ χαρακτήρα, υποσκάπτοντας την πορεία προς τα μπροστινά, σε περίπτωση λαθεμένης πολιτικής κατεύθυνσης από τα πάνω. Γιατί, είτε το θελουμε είτε όχι, η κατεύθυνση από τα «πάνω» έπαιξε και θα παιζεί σημαντικά ρόλο αικόμα και σε μία σοσιαλιστική κοινωνία, μέχρι να μάθουν όλοι να διοικούν αντί να αναθέτουν τη διοίκηση σε άλλους.

Δεν είναι στις προθέσεις αυτού του αφιερώματος να αναλυθούν όλες οι αιτίες της καπιταλιστικής παλινόρθωσης στην ΕΣΣΔ^[1]. Θα επισημάνουμε επιγραμματικά μόνον ορισμένα ζητήματα που θα πρέπει να λάβει υπόψη της έπειτα από την προβλεπόμενη περίοδο (380 δισ.) την πετυντεία 1951-55. Ξέρετε πόσα επενδύθηκαν στο σύνολο της οικονομίας το 1956-60; Μόλις 100 δισ. ρούβλια^[6]!

Το 1956 αποφασίζουν μάλιστα να φορτώσουν στα κολχόζ τα έξοδα για την κατασκευή κτιρίων, λεσχών, παιδικών σταθμών κ.λπ. κάνοντας νέα αφαίμαξη στα οικονομικά τους και το Μάρτη του 1958 αποφασίζουν να πουλήσουν τα τρακτέρ και τις μηχανές στα κολχόζ υποστηρίζοντας ότι «τώρα που η πλειοψηφία των κολχόζ είναι σε θέση να προμηθευτεί και να χρησιμοποιήσει σωστά και πιο πραγματικά τα τρακτέρ, τα κομπάνι και τις άλλες γεωργικές μηχανές, επιβάλλεται να αρχίσει η πουλήση των μηχανών αυτών στα κολχόζ»^[7]!

Προτού ακόμη κοπτάσει η θύελλα που προκάλεσε το κάψιμο αντιτύπων του κορανίου και άλλων ισλαμικών κειμένων στην αμερικανική βάση Μπαγκράμ τον περασμένο μήνα, ήρθε το μακελειό των 16 χωρικών τα ξημερώματα της περασμένης Κυριακής, 11 Μαρτίου, να ρίξει νέο λάδι στη φωτιά.

Γύρω στις 3.00 το πρωί, ένας αμερικανος λοχίας βγήκε από την αμερικανοφραγανική βάση Ζανγκεμπάντ στην επαρχία Κανταχάρ,

πήγε στα χωριά Μπαλάντ και Αλκοζάι, που βρίσκονται σε απόσταση 1 χλμ από τη βάση, και επιτέθηκε σε τρία διαφορετικά σπίτια σκοτώνοντας στον ύπνο τους έντεκα ανθρώπους στο πρώτο σπίτι, τέσσερις στο δεύτερο και ένα στο τρίτο και τραυματίζοντας πέντε. Ανάμεσα στους νεκρούς ήταν εννιά παιδιά και τρεις γυναίκες. Επειτα ο δολοφόνος επέστρεψε στη βάση και παραδόθηκε.

Κορυφαίοι αμερικανοί αξιωματούχοι, από τον Ομπάμα, τον υπουργό πολέμου Λέον Πανέτα μέχρι ανώτατους στρατιωτικούς διοικητές έσπευσαν να εκδώσουν ανακοινώσεις εκφράζοντας τη «λύπη» τους και επιχειρώντας να παρουσιάσουν τη σφραγή ως μεμονωμένο περιστατικό, έργο ενός δράστη, που θα τιμωρηθεί για το έγκλημά του, σε μια προσπάθεια να αποτρέψουν μια νέα έκρηξη της λαϊκής

■ Αφγανιστάν

Νέο μακελειό

οργής.

Μόνο που οι ανακοινώσεις αυτές ούτε πείθουν ούτε έχουν καμιά σημασία για τους συγγενείς των θυμάτων, που δηλώνουν ότι θα πάρουν εκδίκηση, και τον αφγανικό λαό. Το ίδιο και το γεγονός ότι ο δράστης πιθανόν να έδρασε υπό την επίρεια μέθης, όπως διαρρέει η διοίκηση της βάσης. Γιατί έχουν συμβεί πολλά ανάλογα περιστατικά κατά τις νυχτερινές επιδρομές του αμερικανικού στρατού σε κατοικημένες περιοχές για την αναζήτηση ανταρτών. Γι αυτό και οι επιδρομές αυτές, που αποτελούν βασικό συστατικό της αμερικανικής «αντιτρομοκρατικής» στρατηγικής στον πόλεμο του Αφγανιστάν, θεωρούνται από τις σοβαρότερες αιτίες των αντιαμερικανικών αισθημάτων και της εχθρότητας του αφγανικού πληθυσμού απέναντι στα στρατεύματα κατόχης.

Στις συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί στο Αφγανιστάν, ιδιαίτερα μετά το κάψιμο των αντιτύπων του κορανίου και άλλα περιστατικά που προσβάλλουν βάναυσα την πίστη, τις αρχές και την κουλτούρα του αφγανικού λαού, το μακελειό της 11ης Μαρτίου αποτελεί σοβαρό πλήγμα για το Λευκό Οίκο. Γιατί τροφοδοτεί τα αντιφερικά αισθήματα, λειτουργεί προς όφελος των Ταλιμπάν και ενισχύει τη δια-

πραγματευτική τους θέση. Γιατί δημιουργεί προβλήματα στην εκπαίδευση του αφγανικού στρατού, κλειδί της αμερικανικής στρατηγικής εξόδου από τον πόλεμο του Αφγανιστάν, καθώς αυξάνεται η δυσπιστία και η εχθρότητα ανάμεσα στις δύο πλευρές. Γιατί αυξάνει την πίεση στο Λευκό Οίκο για επιτάχυνση της αποχώρησης των αμερικανικών στρατευμάτων από τη χώρα. Γιατί, τέλος, φέρνει σε δύσκολη θέση τον αφγανό πρόεδρο σε μια κρίσιμη περίοδο που πρωθείται η συμφωνία στρατηγικής συνεργασίας με τους πάτρωνές του, η οποία προβλέπει την παραμονή αμερικανών συμβούλων, εκπαιδευτών και ειδικών δυνάμεων καθώς και τη διατήρηση αμερικανικών βάσεων μετά την προβλεπόμενη αποχώρηση των αμερικανικών στρατευμάτων από το Αφγανιστάν το 2014.

■ Λιβύη

Ανοίξε ο ασκός του Αιόλου

Εν μέσω χάσιους και των νόμων της ζούγκλας που έχουν επιβάλλει οι μιλίτσες των αντικαταφρικών στη Λιβύη, άνοιξε ο δρόμος για τη διάσπαση της χώρας.

Την Τρίτη 6 Μαρτίου, 3.000 αρχηγοί φυλών και διοικητές ένοπλων ομάδων αντικαταφρικών συγκεντρώθηκαν στη Βεγγάζη και κύριξαν την αυτονομία της Κυρηναϊκής. Η Κυρηναϊκή εκτείνεται από τα σύνορα με την Αύγυπτο έως τη Σύρτη και περιλαμβάνει τα μεγαλύτερα αποθέματα της Λιβύης σε πετρέλαιο. Επικεφαλής του Μεταβοτικού Συμβουλίου της Κυρηναϊκής τέθηκε ο Σεΐχης Αχμέντ Ζουμπτάι Άλ Σενούσι, ανηψιός του μονάρχη Ιντρίς Σενούσι, ο οποίος κυβερνούσε τη χώρα μέχρι το 1969, όταν ανατράπηκε από τον Καντάφι. Ο διαχωρισμός της χώρας σε τρεις αυτόνομες επαρχίες –Κυρηναϊκή, Τριπολιτάνια και Φεζέζαν– θεσμοθετήθηκε από τον βασιλιά Ιντρίς το 1951 και διατηρήθηκε μέχρι το 1963.

Η σχεδιαζόμενη αυτονόμηση της περιοχής έχει ξεσηκώσει θύελλα αντιδράσεων από την κυβέρνηση του Εθνικού Μεταβατικού Συμβουλίου στην Τρίπολη, αλλά και από τα τοπικά συμβούλια της Μισράτα και της Ζιντάν, που απειλούν ακόμα και με εμφύλιο πόλεμο σε περίπτωση που γίνει προσπάθεια να υλοποιηθεί κάτι τέτοιο. «Αυτό που γίνεται σήμερα είναι η αρχή μιας συνομιασίας ενάντια στη χώρα... Αυτό είναι ένα πολύ επικίνδυνο ζήτημα που απειλεί την εθνική μας ενότητα» δήλωσε στο πρακτορείο AFP ο ηγέτης του Ε.Μ.Σ. Αμπντέλ Τζαλί, και συνέχισε λέγοντας ότι πέσω από αυτές τις κινήσεις βρίσκονται αδελφάρα αραβικά Έθνη, ενώ προειδοποίησε τους αυτονομιστές ότι αν χρειαστεί θα αντιμετωπίσουν τα όπλα μέχρι να ικανοποιηθούν οι απαίτησεις τους. Οι «επαναστάτες» της Λιβύης, αφού στην αρχή υποστήριζαν ότι διατηρούν τον οπλισμό τους για να διασφαλίσουν ότι η Λιβύη θα γίνει μια «δημοκρατία» χώρα, τώρα απαιτούν ψυγεία, αυτοκίνητα, σπίτια, δάνεια, πόστα στον κρατικό μηχανισμό κ.α. προκειμένου να επιστρέψουν στα σπίτια τους.

Μαζί της θα φύγουν και τα πετροδολάρια. Οι συμμαχίες των λύκων αναγεννούνται όχι για να πολεμήσουν τους κανταφρικούς, αλλά η μία την άλλη, με στόχο τον έλεγχο του πλούτου της χώρας, ενώ ο λαός παραμένει στο περιθώριο αμέτοχος.

Παράλληλα, οι ισλαμιστές ενισχύονται συνεχώς. Η Μουσουλμανική Αδελφότητα της Λιβύης προχώρησε στη δημιουργία νέου κόμματος με ονόμα «Δικαιοσύνη και Ανάπτυξη» στο πρότυπο της Αιγυπτιακής Μουσουλμανικής Αδελφότητας. Αυτή τη στιγμή η Μουσουλμανική Αδελφότητα θεωρείται η πιο καλά οργανωμένη πολιτική δύναμη στη χώρα με πολλές πιθανότητες να κερδίσει την εξουσία στις επερχόμενες εκλογές.

Στο μεταξύ, ο πόλεμος ανάμεσα στις διάφορες μιλίτσες συνεχίζεται. Στην πόλη Κούφρα στα νοτιανατολικά της χώρας, ένοπλες ομάδες συγκρούονται επί μέρες τον περασμένο μήνα αφήνοντας πίσω τους πάνω από 100 νεκρούς. Το χάσιο που δημιουργείται καθημερινά από τις μιλίτσες είναι μεγάλο, ενώ η διορισμένη από το ΝΑΤΟ κυβέρνηση του Ε.Μ.Σ. αδυνατεί να τις ελέγξει. Το Εθνικό Μεταβατικό Συμβούλιο επιτίζει ότι μέσω της νεοσχηματισθείσας αστυνομίας θα καταφέρει να αντιμετωπίσει. Αυτό όμως κρίνεται ως εξαιρετικά αμφίβολο, αφού οι διάφορες ομάδες επονέπλεξαν την εθνική μας ενότητα» δήλωσε στην προεπικούρηση της Λιβύης ο Βάρλας Κόντρας, αφού οι διάφορες ομάδες είναι αρκετά πολυτληθείς και καλά οπλισμένες, ενώ οι διοικητές τους δηλώνουν ότι δεν είναι διατεθειμένοι να αφήσουν τα όπλα μέχρι να ικανοποιηθούν οι απαίτησεις τους. Οι «επαναστάτες» της Λιβύης, αφού στην αρχή υποστήριζαν ότι διατηρούν τον οπλισμό τους για να διασφαλίσουν ότι η Λιβύη θα γίνει μια «δημοκρατία» χώρα, τώρα απαιτούν ψυγεία, αυτοκίνητα, σπίτια, δάνεια, πόστα στον κρατικό μηχανισμό κ.α. προκειμένου να επιστρέψουν στα σπίτια τους.

Τι σήμαινε αυτό; Οι ακριβώς προειδοποιούσε ο Στάλιν το 1952: «Μπορούν, άραγε, να σηκώσουν αυτά τα έξοδα τα κολχός μας και αν ακόμα ήταν εκαπομμυρίου: Οχι, δεν μπορούν, γιατί δε βρίσκονται σε θέση να αναλάβουν έξοδα δισεκαπομμυρίων, που μπορούν να ξεπληρωθούν μονάχα ύστερα από 6-8 χρόνια. Τα έξοδα αυτά μπορεί να τ' αναλάβει μονάχα το κράτος, γιατί αυτό και μόνο αυτό είναι σε θέση να σηκώσει πάνω του τις ζημιές από την εκτόπιση των παλιών μηχανών και την αντικατάσταση τους από νέες, γιατί αυτό και μόνο αυτό είναι σε θέση να αντέξει αυτές τις ζημιές επί 6 ως 8 χρόνια, με σκοπό να βγάλει τα έξοδα του στο τέλος αυτού του χρονικού διαστήματος. Τι σημαίνει ύστερα από όλα αυτά το να ζητάμε να πουληθούν οι μηχανοτρακτερικοί σταθμοί στα κολχός σαν ιδιοκτησία τους; Αυτό σημαίνει, να οδηγήσουμε τα κολχός σε μεγάλες ζημιές και να τα καταστρέψουμε, να υπονοεύσουμε την εκμηχάνιση της αγροτικής οικονομίας, να κατεβάσουμε τους ρυθμούς της κολχόζικης παραγωγής»^[3].

Η ζωή έδειξε πόσο δίκιο ήταν ο Στάλιν σε αυτές τις επισημάνσεις. Τα οικονομικά αποτελέσματα μιλούν από μόνα τους. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι το 1952 η παραγωγή σταριού ήταν 131 εκατ. τόνους, ενώ στα χρόνια 1956-60 κατά μέσον όρο 121.5 και το 1961-65 έφτασε τα 130.2 και ας υποσχόταν η κλίκα Χρουστσόφ ότι το 1960 η παραγωγή σταριού θα έφτανε τους 180 εκ. τόνους! Αντί γ' αυτό, το 1965 δεν είχαν πάισει ούτε την παραγωγή του 1952^[6]!

Τον ίδιο δρόμο ακολούθησε η κλίκα Χρουστσόφ και στη βιομηχανία. Μείωσαν τις επενδύσεις στις ακριτικές δημοκρα

**Ευχαριστούμε,
δε Θα πάρουμε**

Ανοίξαμε και σας περιμένουμε. Αυτό θα έπρεπε να είναι το βασικό πολιτικό σλόγκαν των πιμερών, καθώς καθημερινά έχουμε και από ένα νέο κόμμα. Κόμμα Καμμένου, κόμμα Λούκας-Καστανίδη, χωρίς να λογαριάζουμε τις μετακινήσεις που θυμίζουν ποδοσφαιρική περίοδο μεταγραφών.

Ποδοσφαιρική μεταγραφική περίοδο Θυμίζουν και οι τίτλοι των ΜΜΕ: Τόσοι προσχώρησαν στο κόμμα Λούκας-Χάρη, Δυστοκία για το ποιος θα είναι αρχηγός στο κόμμα Καμμένου, Ερχεται ο Βασίλειος Μαρκεζίνης, Ο Γιάννης Παπαμιχαήλ υποψήφιος με τον ΛΑΟΣ - συζητείται και η υποψηφιότητα Καρβέλα, Ποιοι διαγραμμένοι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ συζητούν με το κόμμα Κουβέλη, Ποιους θα πάρει πίσω ο Βενιζέλος μετά το προσκλητήριο ενότητας κ.λπ. κ.λπ.

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι βαδίζουμε σε μια αναμόρφωση του πολιτικού σκηνικού. Το αν αυτή θα είναι μόνιμη ή απλώς μεταβατική μένει ν' αποδειχτεί. Και δεν θ' αποδειχτεί στις εκλογές, αλλά μετά απ' αυτές, καθώς οι αναδιατάξεις στον αστικό πολιτικό χάρτη γίνονται πάντοτε σε σχέση με τη διαμόρφωση του σχήματος εξουσίας και του σχήματος αξιωματικής αντιπολίτευσης που φιλοδοξεί να αναλάβει -αργά ή γρήγορα- την εξουσία.

Δεν υπάρχει επίσης αμφιβολία, ότι πίσω απ' όλες αυτές τις κινήσεις κρύβονται κυρίως προσωπικές φιλοδοξίες, προσπάθειες πολιτικής επιβίωσης στελεχών της αστικής πολιτικής, αλλά και παιχνίδια διάφορων μιντιακών και επιχειρηματικών κύκλων. Εναν-έναν και μία-μία να τους πάρουμε τους «αναδιατασσόμενους», θα διαπιστώσουμε ότι μηδενός και μηδεμιάς εξαιρουμένων είναι όλοι τους πολιτικά στελέχη με μακρά διαδρομή. Δεν μπορεί, λοιπόν, να παριστάνουν τις παρθένες ή εκείνους που ξαφνικά είδαν το φως το αληθινό αυτοί οι αισχροί και κυνικοί εξουσιαστές και εκείνοι που πορεύονταν πάντοτε στο πλευρό της αστικής εξουσίας, ως συμπληρωματική της δύναμη, λειτουργώντας κυρίως ως κοινωνικό ανάχωμα.

Αν, λοιπόν, πρέπει να αναρωτηθούμε για κάτι, είναι το κατά πόσο αυτές οι κινήσεις αναδιάταξης του αστικού πολιτικού σκηνικού συναρτώνται, σε κάποιο βαθμό, με τα λαϊκά συμφέροντα. Η απάντηση είναι εύκολη και είναι «όχι». Στο βαθμό που όλη αυτή η κινητικότητα δεν περιλαμβάνει την πολιτική εκπροσώπηση της εργατικής τάξης, δεν είναι απλώς αδιάφορη για τον ελληνικό λαό. Είναι εχθρική.

Οι εκλογές είναι πάντοτε το γήπεδο του αντίπαλου. Ειδικά αυτές οι εκλογές, είναι γήπεδο εχθρικό, στο οποίο ο αντίπαλος, με την πανσπερμία των εκπροσώπων που εμφανίζει, επιδιώκει να πετύχει μια σημαντική νίκη. Να πάρει ανάσα. Γ' αυτό και έχει σημασία, πέρα από και κόντρα στην εκλογολογία, να επικεντρωθεί η προσοχή στα πραγματικά πολιτικά προβλήματα, στην αναγκαιότητα πολιτικής οργάνωσης της εργατικής τάξης.

Τα κόμματα ετοιμάζονται για τις εκλογές...

υπουργός της έχει το δράσος να λέει στους καπιταλιστές να δείξουν κοινωνική ευδύνη και να μη ρίξουν μισθούς και μεροκάματα! Για λογαριασμό των καπιταλιστών δεν έγιναν όλ' αυτά; Πόσο αλήτης μπορεί να γίνει ένας αστός πολιτικός και μάλιστα φρέσκος στην πιάτσα;

ΥΓ1: Δεν του ξέφυγε αυτή η προκλητική τοποθέτηση του Σαχίνιδη. Στη συνέχεια έκανε ολόκληρη ανάλυση, για να καταλήξει σε έκκληση στον... πατριωτισμό των καπιταλιστών! Ισχυρίστηκε, μάλιστα, ότι αν οι καπιταλιστές «δεν αποδείξουν τον πατριωτισμό

■ Τα καλά και συμφέροντα

Οταν ο Βενιζέλος ρωτιέται τι δια γίνει με τα χρέη των εργαζόμενων προς τις τράπεζες, δείχνει μεν την «κατανόηση» του (αυτή δεν κοστίζει τίποτα) για τα προβλήματα των εργαζόμενων, απορρίπτει όμως κάθε ιδέα νομοδετικής ρύθμισης, με το επιχείρημα ότι κάτι τέτοιο δια κλόνιζε το τραπεζικό σύστημα και δια απαιτούνταν νέα ανακεφαλαιοποίηση. Γ' αυτό, λέει, τα προβλήματα πρέπει να λύνονται με διακανονισμούς μεταξύ ιδιωτών και τραπεζών. Διακανονισμούς, δηλαδή, στους οποίους το πάνω χέρι έχουν οι τραπεζίτες, που φορτώνουν πρόσθετους τόκους για κάθε δάνειο που ρυθμίζεται (επιμηκύνεται).

Οταν, όμως, πρόκειται για τα χρέη των κομμάτων της συγκυβέρνησης, τότε, σε αγαστή συνεργασία ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, φέρουν τροπολογία σε άσχετο νομοσχέδιο (με τις υπογραφές των γραμματέων των δύο κομμάτων, Καρχιμάκη και Λυκουρέντζου) για να τα ρυθμίσουν με προκλητικό τρόπο. Η τροπολογία ήταν και εκπρόδειμη και δεν συζητήθηκε καν μετά τις αντιδράσεις που υπήρχαν (πρώτος αντέδρασε ο Καρατζαφέρης, γιατί τον είχαν αφήσει στην απέξω). Οπως όλα δείχνουν, όμως, τώρα που οι προδέσεις τους δημοσιοποιήθηκαν, δεν διαστάσουν να την καταδέσουν σε επόμενο νομοσχέδιο και να την ψηφίσουν πριν το κλείσιμο της σημερινής Βουλής.

■ Παραμύθι χωρίς δράκο

Σε λιγότερο από δύο μήνες, μέχρι τις εκλογές, η κυβέρνηση Παπαδήμου θα πρωθήσει την ανάπτυξη! Γι' αυτό και ο Παπαδήμος έβαλε «κομάντο» στο υπουργείο Ανάπτυξης, όπως με τη γνωστή της... μετριοφροσύνη δήλωσε η Διαμαντοπούλου. Καλό το παραμύθι σας, κύριε Παπαδήμο, αλλά δεν έχει δράκο. Δεν χρειάζεται και μεγάλη πολιτική πονηριά για να καταλάβει κανείς, ότι ο Παπαδήμος [ο ίδιος προσωπικά] προσπαθεί να φιλοτεχνήσει το δικό του προφίλ [κρατώντας ζεστή την υποψηφιότητά του για μια νέα πρωθυπουργική θητεία, μετά τις εκλογές], αλλά και να κάνει ένα ωραίο δώρο στα δύο κόμματα της συγκυβέρνησης. Ενα προπαγανδιστικό δώρο, για να το χρη-

σιμοποιήσουν στην προεκλογική τους εκστρατεία, πουλώντας φύκια για μεταξώτες κορδέλες στον απηυδισμένο ελληνικό λαό.

Το πρώτο δίμηνο του 2012 η καπιταλιστική ύφεση εκτινάχτηκε στο -7,5%. Για ποια αναπτυξιακή προοπτική κάνουν λόγο: Μό-

νο κάποια κονδύλια από το ΕΣΠΑ δα κοιτάζουν να αποδεσμεύσουν, αλλά αυτά δεν μπορούν να εξασφαλίσουν καμιά ανάπτυξη. Το πολύ να ξεπαγώσουν κάποια συγκοινωνιακά έργα (αυτοκινητόδρομοι και μετρό), για ν' αρχίσουν να «κινούνται» ξανά οι εργολάβοι. Ολοι οι άλλοι τομείς δεν υπάρχει περίπτωση να πάρουν μπρος, γιατί απλούστατα έχουν στραγγίζει τα εισοδήματα. Χωρίς εσωτερική ζήτηση ο ελληνικός καπιταλισμός δεν μπορεί να ανακάμψει ούτε λίγο.

■ Αθήνες

Διαβάστε τι δήλωσε, με γεμάτο το στόμα όπως λέμε, ο Σαχινίδης στην εκπομπή της Τσαπανίδου: «Έγώ εκείνο που βλέπω είναι το εξής: όταν βγαίνουν δημόσια να τοποθετηθούν οι εκπρόσωποι των εργοδοτών λένε ότι εμείς δεν έχουμε καρία διάθεση να προχωρήσουμε σε περικοπές των μισθών των εργαζομένων. Αυτή τη στιγμή υπάρχει ένα νομικό πλαίσιο που τους επιτρέπει να προχωρήσουν σε αυτές τις περικοπές, αλλά έχουν και τη δυνατότητα οι ίδιοι να επιλέξουν ποιο δα είναι το επίπεδο των ανταμοιβών με τα οποία θα ανταμείψουν τους εργαζόμενους. Ας φανούνε τουλάχιστον συνεπείς μεταξύ αυτών τα οποία λένε δημόσια και μεταξύ αυτών τα οποία θα επιλέξουν να κάνουν τώρα πλέον που έχει ενεργοποιηθεί το νέο νομικό καθεστώς. Είναι δικιά τους κοινωνική ευδύνη απέναντι στην Ελλάδα και απέναντι στους έλληνες εργαζόμενους».

Δηλαδή, η συγκυβέρνηση κατήργησε τις συλλογικές συμβάσεις, έριξε στα τάρταρα τα βασικά μεροκάματα κι ακόμα πιο κάτω τα μεροκάματα και τους μισθούς των νέων και ένας

τους, μη μειώνοντας τους μισθούς» (!!), τότε δα αποδειχτεί ότι «κατά πάσα πιθανότητα αυτοί οι ίδιοι ήτανε που προτρέπανε προς αυτές τις κατευδύνσεις και αυτοί οι ίδιοι ήτανε που υποδειζανε να γίνουν αυτές οι αλλαγές προς αυτές τις κατευδύνσεις! Και τι δα γίνει άμα «αποδειχτεί» αυτό; Θα απαλλαγεί από τις ευδύνες της η συγκυβέρνηση; Τελικά, ποιος κυβερνά, η κυβέρνηση ή οι καπιταλιστές; Εμείς ξέρουμε ποιος κυβερνά, αλλά δεν περιμέναμε ότι με τόσο δράσος δα το παραδεχόταν ένας υπουργός.

ΥΓ2: Δεν πέρασαν πολλά χρόνια από τότε που το αιστικό κράτος –ιδιαίτερα όταν το διοικούσαν ασσιαλδημοκράτες– καμάρωνε για το «δίχτυ προστασίας» που δημιουργεί με την εργατική νομοθεσία. Τώρα, το μόνο «δίχτυ προστασίας» είναι ο... πατριωτισμός των καπιταλιστών.

■ Αφιερωμένο

Αν ο καλλιτέχνης δεν δέλει να είναι παπαγάλος ή μαϊμού, πρέπει να κάνει κτήμα του τη γνώση της εποχής του πάνω στην κοινωνική ζωή, παίρνοντας μέρος στους ταξικούς αγώνες. Μπορεί αυτό να φανεί σε μερικούς σαν κατάπτωση, μιας και τοποδειούν την τέχνη, αφού προηγουμένως έχει τακτοποιηθεί η αρμοδιότητα, στις πιο ψηλές σφαίρες. Ομως, οι περισσότερες αποφασιστικές μάχες του ανδρώπινου γένους δίνονται πάνω στη γη, όχι στους αιδέρες, και «έξω» στη ζωή, όχι μες στους εγκεφάλους. Κανείς δε μπορεί να υψωθεί πάνω από τις αντιμαχόμενες τάξεις, γιατί κανείς δε μπορεί να υψωθεί πάνω από τον άνδρωπο. Η κοινωνία δεν έχει κανένα κοινό μεγάφωνο, όσο είναι χωρισμένη σε αντιμαχόμενες τάξεις. Εταιρία όσων λέγεται «έξω» στην

Αφιερωμένο εξαιρετικά στους πολλούς... Ντα-
άρες και τις εξίσου πολλές... Νταλάραινες.

■ Συλλέκτες ψήφων

Μια φλύαρη, κατά τα ειωδότα, ανακοίνωση καταγγελίας για τη χουντικής έμπνευσης εγκύκλιο Κουτρουμάνη, με την οποία καταργούνται οι κλαδικές συλλογικές συμβάσεις και η ίδια η έννοια του κλάδου για τους νέους κάτω των 25 ετών, εξέδωσε η Αυτόνομη Παρέμβαση, η συνδικαλιστική παράταξη του ΣΥΝ. Λένε πολλά διάφορα και αγωνιστικά (στα λόγια μανούλες είναι) και στο τέλος καταλήγουν ως εξής: «Οι εκλογές αυτές δα πρέπει να μετατραπούν σε ένα παλλαϊκό δημοψήφισμα καταδίκης και ανατροπής όλων εκείνων των δυνάμεων του Μνημόνιου και των δορυφόρων τους ως το αναγκαίο βήμα για να βάλουμε ένα stop στην κοινωνική καταστροφή, για να δρομολογηθούν εξελίξεις σε δετική και προοδευτική κατεύθυνση».

Γιατί δεν το λέτε, ρε παιδιά, από την αρχή, ότι μαζεύετε ψήφους για τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά μας ταλαιπωρείτε να διαβάζουμε τις φλυάριες σας;

■ Ρουφιανιά... συντροφική

Πριν καλά-καλά προλάβει να γίνει Χρυσοχοΐδης στη δέση του Χρυσοχοΐδη, η Διαμαντοπούλου έτρεξε να ρουφιανέψει τον πρώην σύντροφό της. Όπως ανακοίνωσε, επικοινώνησε με τον έλληνα πρέσβη στο Βερολίνο «και ζήτησε τα στοιχεία των γερμανών επενδυτών και τον κατάλογο των επιχειρήσεων που έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον για επενδυτικές δραστηριότητες στην Ελλάδα, και - σύμφωνα με δήλωση του Γερμανού Αντικαγκελάριου, Φίλιπ Ρέσλερ- αντιμετώπισαν εμπόδια». Μ' άλλα λόγια, δικαίωσε τον Ρέσλερ και έδιγαλε ψεύτη τον Χρυσοχοΐδη. Οχι πως μας κόφτει ή που ενδιαφέρομαστε να υπερασπιστούμε τον Χρυσοχοΐδη. Τη διάδεση ρουφιανιάς της Διαμαντοπούλου θέλουμε να επισημάνουμε.

■ Μακιαβελικά σχέδια

Και ξαφνικά, έγινε ηγετικός παράγοντας του συστήματος ο Καρμένος. Να 'ταν κάνας καινούργιος μπορεί και να τρώγαμε τη μπλόφα, όμως είναι παμπάλαιος πια. Μπορεί να 'χει μπόλικα κιλά στο σώμα, όμως από πολιτικά κιλά είναι ένα τίποτα. Κι όμως, τον αντιμετωπίζουν σαν κάτι το σπουδάιο, που δα ταράξει τα λιμνάζοντα νερά της αστικής πολιτικής, φέρνοντας το καινούργιο στο προαστήν. Ποιος; Ο Καρμένος. Ε, όχι, ρε παιδιά, δεν την τρώμε τη χλαπάτσα. Διαυγέστατο είναι το μακιαβελικό σας σχέδιο. Αθάντα στο ΠΑΣΟΚ κάνετε και ζημιά στον Σαμαρά. Γιατί ο Καρμένος δύσκολα δα πάρει Πασόκους. Αυτοί έχουν άλλες, πιο συγγενικές επιλογές. Το κόμμα Λουκανίδης [εκ των Λουκά και Καστανίδης], τη ΔΗΜΑΡ, τον ΣΥΡΙΖΑ, ακόμα και τον Περισσό. Ομως ο Καρμένος χτυπά τη ΝΔ στο μαλακό της υπογάστριο. Χτυπά τον Σαμαρά εκεί που πονάει πιο πολύ. Στον εδνικισμό. Ταυτόχρονα, βέβαια, χτυπάει και τον Καρατζαφέρη. Δε νομίζουμε, όμως, ότι αυτός είναι ο λόγος που τον αβαντάρουν. Τον αβαντάρουν για να κόψουν δύναμη από τη ΝΔ, να τη φέρουν όσο πιο κοντά γίνεται με το ΠΑΣΟΚ και να επιβάλουν έτσι μια νέα συγκυρένηση.

■ Το ευαγγέλιο της «κινεζοποίησης»

Διά στόματος Ευάγγελου Βενιζέλου του μελωδού:

«Στο όνομα αυτών των παιδιών, στο όνομα των ανέργων που έχουν φτάσει στο 21% αυτή τη στιγμή του ενεργού πληθυσμού, πρέπει να κάνουμε κινήσεις για να ενδιαφέρουν με τις επενδύσεις, για να ενδιαφέρουν με τις επιχειρηματίες να προσλάβουν νέους εργαζόμενους, για να μπορέσουμε να σπάσουμε τον φαύλο κύκλο της ύφεσης και τον φαύλο κύκλο της ανεργίας.

Αλλά, τι είναι δύσκολο να καταλάβουν τα παιδιά αυτά; Είναι δύσκολο να καταλάβουν ότι αν δεν πάρεις τέτοια μέτρα, τα οποία είναι σκληρά, δε δα μπορέσεις να κρατήσεις την οικονομία όρδια και να τη δέσεις ξανά σε κίνηση. Και αυτό δα οδηγήσει σε ένα σπιράλ δανάτου. Πρέπει, δυστυχώς, να κάνεις περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, δυστυχώς, για να μπορέσεις να σώσεις την εδνική οικονομία, για να ξαναπάρει μπροστά η μηχανή, να αποκαταστήσεις τις απώλειες».

■ Γελοιοίς εξουσιαστής

Την πρότιμησή του στο σχήμα ενός μόνιμου υπουργού Παιδείας, που δα διατηρείται ανεξαρτήτως κυβέρνησης, εξέφρασε ο Γ. Μπαμπινώτης σε ραδιοφωνική συνέντευξή του στον Χατζηνικολάου. Για τον εαυτό του δήλωσε... στρατευμένος στην εκπαίδευση!

Η αρχομανία του και η μανία του για προβολή είναι γνωστή από παλαιότερα, αλλά ότι δα έφθανε στο σημείο να αυτοπροταδεί για μόνιμος υπουργός Παιδείας δεν το φανταζόμασταν. Σ' αυτές τις περιπτώσεις συνήθως βάζουν κάποιον άλλον να το πει. Πιού να τον βρει, όμως, τον άλλο τέτοια εποχή, Το είπε μόνος του και ησύχασε.

■ Για τους νέους κάτω των 25 ετών

Με εγκύκλιο καταργούν τις κλαδικές συμβάσεις

Είναι γνωστό, ότι τα μέτρα για το πετεσδόκμα των μισθών και την επί της ουσίας κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας η κυβέρνηση δεν τα πήγε στη Βουλή με εφαρμοστικό νομοσχέδιο, αλλά στο νόμο με τον οποίο ψηφίστηκε το Μνημόνιο-2 περιέλαβε διάταξη χυτικής έμπνευσης, με την οποία προσέδωσε στο συγκεκριμένο τμήμα του Μνημόνιο-2 ισχύ νόμου. Εποι, η εφαρμογή έγινε με Πράξη Νομοθετικού Περιεχόμενου αποφάσισαν να πετεσδόκμουν τα κατώτερα της ΕΓΣΣΕ κατά 22% και για τους νέους μέχρι 25 ετών κατά 32%. Η ρύθμιση αφορά μόνο τους ανειδίκευτους που πληρώνονται με τα βασικά (μισθό ή ημερομίσθιο).

Αναφέρει η εγκύκλιος του υπουργείου Εργασίας: «Τα κατώτατα νόμιμα δρια μισθών και ημερομίσθιων για τους νέους ηλικίας κάτω των 25 ετών, ανεξαρτήτως κλάδου και ειδικότητας, (δεδομένου ότι καταργήθηκε το αρ. 43 του ν. 3986/2011 και κάθε αντίθετη διάταξη) και για τους ήδη εργαζόμενους, διαμορφώνονται σε σχέση με τα κατώτατα δρια των μισθών και ημερομίσθιων της από 15-7-2010 ισχύουσας Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, όπως αυτά προβλέπονταν και ίσχυαν κατά την 1-1-2012, μειωμένα κατά 32%».

Αισχρή φιλανθρωπία και από το κράτος

Την ώρα που η επίσημη ανεργία έπιασε το 21%, την ώρα που πετεσδόκμονται τα μεροκάματα, την ώρα που καταργούνται οι συλλογικές συμβάσεις, την ώρα που η «κινεζοποίηση» παίρνει το χαρακτήρα ενός αμείλικτου ταξικού πολέμου της κεφαλαιοκροτίας ενάντια στο λαό, το επίσημο κράτος –και όχι οι κλασικοί φιλανθρωπικοί φορείς– μοιράζει κάποια ψήφουλα σε κάποιους αναξιοπαθούντες και έχει το θράσος να διαφημίζει την πολιτική του.

Το υπουργείο Εργασίας ανακοίνωσε ότι θα διαθέσει το τεράστιο ποσό των... 40 εκατ. ευρώ για να δημιουργήσει «Εθνικό Δίκτυο Αφεσης Κοινωνικής Παρέμβασης για την Κοινωνική Ενταξη και Ενδυνάμωση Ευπαθών Κοινωνικά Ομάδων». Και πιού θα πάρει τα λεφτά; Σε διάφορα φιλανθρωπα λαμδόγια που θα δημιουργήσουν: «Κοινωνικά Πλαντωπλεία, Φαρμακεία, Ανοιχτά κέντρα ημερήσιας υποδοχής αστέγων, Τράπεζες χρόνου, Δημοτικούς Λαχανόκηπους, Υπνωτήρια, Δομές παροχής Συσσιτίων, Γραφεία Διαμεσολάβησης».

Εμπρός, λοιπόν, φιλανθρωπα λαμδόγια των διάφορων ΜΚΟ, σωματείων κ.λπ. Ιδιού πεδίο δόξης λαμπτρό!

τρουμάνης, καταργούνται οι συλλογικές συμβάσεις για τους νέους εργαζόμενους μέχρι 25 ετών. Γ' αυτούς δεν ισχύει πλέον ούτε κλάδος ούτε ειδικότητα και θα πληρώνονται μόνο με τα νέα –δυναφέρει η εργασίας της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.

Αναφέρει η εγκύκλιος του υπουργείου Εργασίας: «Τα κατώτατα νόμιμα δρια μισθών και ημερομίσθιων για τους νέους ηλικίας κάτω των 25 ετών, ανεξαρτήτως κλάδου και ειδικότητας, (δεδομένου ότι καταργήθηκε το αρ. 43 του ν. 3986/2011 και κάθε αντίθετη διάταξη) και για τους ήδη εργαζόμενους, διαμορφώνονται σε σχέση με τα κατώτατα δρια των μισθών και ημερομίσθιων της από 15-7-2010 ισχύουσας Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, όπως αυτά προβλέπονταν και ίσχυαν κατά την 1-1-2012, μειωμένα κατά 32%».

Εδώ πια ξεπερνούν κάθε προηγούμενο και παρανομόνευση ευθέως. Η κατάργηση του άρθρου 43 του νόμου 3986/2011 (είναι ο εφαρμοστικός του Μεσοπρόθεσμου), την οποία επικαλείται η εγκύκλιος καταργήση των κλαδικών συμβάσεων, που θα γίνει βαθμιαία, με την εφαρμογή της σχετικής ρύθμισης του Μνημόνιου-2. Και βέβαια, οι

καπιταλιστές αποκτούν ένα ακόμη όπλο για να εκβιάζουν τους εργαζόμενους. Πλέον υπάρχει ένα χαμηλό ορόσημο: 511 ευρώ μισθό ακόμη και για ειδικευμένους εργαζόμενους. Τι πιο απλό για έναν καπιταλιστή από το να πει σε κάθε εργαζόμενο: ή δέχεσαι με 511 ή παίρνω έναν εικοσιπεντάρη.

Γενικά, όλοι οι μισθοί και τα μεροκάματα θα πηγαίνουν πια προς αυτό το κάτω δριό, με την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων και τη γενικευση των ατομικών συμβάσεων. Αν συνυπολογίσουμε και την εκπροσώπηση των ατομικών συμβάσεων με την εργαζόμενη μη μινιάτικη τριάτ

Προσπάθεια πολιτικής επιβίωσης

Και το όνομα αυτού «Κοινωνική Συμφωνία για την Ελλάδα στην Ευρώπη». Αυτό, βέβαια, είναι σύνθημα και όχι όνομα, αλλά θα βρεθεί και η συντομογραφία. Π.χ. «Κοινωνική Συμφωνία» ή σκέτο «Συμφωνία». Αν και χιουμοριστικά ήδη άρχισε να χρησιμοποιείται το... «Λουκανίδης» (από το Λουκά και Καστανίδης), που παραπέμπει στον γνωστό ποδοσφαιρικό άσο του παρελθόντος. Με τη διαφορά ότι ο Τάκης Λουκανίδης υπήρξε ένα μοναδικό ποδοσφαιρικό φαινόμενο στα χρόνια του (ο παήχης-ορχήστρα, που έπαιζε σε όλες τις θέσεις της ενδεκάδας), ενώ το κόμμα «Λουκανίδης» δεν είναι παρά μια τσάτρα-πάτρα εκδοχή της εγχώριας σοσιαλδημοκρατίας, φτιαγμένη με πολιά, φθαρμένα υλικά, τα οποία γυαλίστηκαν λίγο και μοστράρονται ως νέα και άφθαρτα.

Αν είναι δυνατόν, ο Καστανίδης, το γκεσέμι του σημειτικού «εκσυγχρονισμού», η Κατσέλη, η βασική οικονομική σύμβουλος του Γιωργάκη μέχρι τις εκλογές του 2009 και μια πεντάδα βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, συν τα ρετάλια της πάλαι ποτέ «ομάδας Αρσένη» στο χώρο της εργατοπατερίας (Κοκκινοβασίλης, Πιπεργάϊς και σία) να μοστράρουν ως αναμορφωτές, επειδή την έκαναν από τη σκιά του πράσινου ήλιου, έβαλαν πράσινα πανιά ιστιοφόρου, παράλλαξαν λίγο το «Κοινωνικό Συμβόλαιο» του Ζαν-Ζακ Ρουσό και πετάνε παπάρες περί «εθνικών ισοδυνάμων» και «Εθνικού Σχεδίου Οικονομικής Ανασυγκρότησης», ενώ επί δύο χρόνια ψήφιζαν το Μνημόνιο και όλους τους εφιαλτικούς μνημονικούς νόμους και με τα δύο χέρια.

Θα ήταν πραγματικά ιεροσύλια να προσπαθήσουμε να αναζητήσουμε «κοινωνικό ισοδύναμο» στο συγκεκριμένο μόρφωμα. Θα προσβάλλαμε τις ίδιες τις κοινωνικές και πολιτικές επιστήμες. Τα πρόγματα είναι εξαιρετικά απλά: κάποιοι αναζητούν τυχοδιωκτικά τρόπο προσωπικής πολιτικής επιβίωσης. Κι επειδή ο βρεγμένος τη βροχή δεν τη φοβάται, κατέληξαν να φτιάζουν νέο κόμμα, για να δοκιμάσουν την τύχη τους στον εκλογικό στίβο, σε μια εποχή που ενθαρρύνει τέτοιες κινήσεις.

Γιατί ο Κουβέλης και όχι εμείς, είναι η απλή σκέψη που έκαναν ο Καστανίδης, η Κατσέλη «και τ' άλλα παιδιά». Τι πιθανότητες έχουν μέσα στο ΠΑΣΟΚ; Μηδενικές, από τη σημή μπού που ο Παπανδρέου τους εγκατέλειψε και ολοκλήρωσε τη συμφωνία που από το καλοκαίρι είχε κάνει με τον Βενιζέλο, σύμφωνα με την οποία αυτός θα του παρέδιδε το κόμμα και ο Βενιζέλος θα ύψωνε ασπίδα πολιτικής προστασίας γύρω του. Σύμφωνά που επιβεβαιώθηκε πανηγυρικά στην Πασοκική συνδιάσκεψη του προηγόυμενου Σαββατοκύριακου, όπου τα γκεσέμια του Παπανδρέησμού όχι μόνο συντάχθηκαν με τον Βενιζέλο, αλλά ξεφτίλισαν και έναν δικό τους, τον Παπουτσή, μη επιτρέποντάς του καν να είναι υποψήφιος. Ακόμα και η επανεκλογή τους ως βουλευτών ήταν εξαιρετικά αμφισβήτησιμη. Ενώ έξω από το ΠΑΣΟΚ, ιδιαίτερα στις σημερινές συνθήκες, έχουν περισσότερες πιθανότητες. Κι αν καταφέρουν να μπουν στη Βουλή, με μια μικρή έστω κοινοβουλευτική ομάδα, θα έχουν τη δυνατότητα να διαπραγματευθούν με άλλους όρους με τον Βενιζέλο. Αν αυτός θελει να ξαναφτιάξει ένα δυνατό ΠΑΣΟΚ, θα πρέπει να τους μαζέψει όλους πίσω και τότε αναγκαστικά θα πρέπει να παραχωρήσει «δυνατά» τιμάρια.

Κι αν αποτύχουν; Αν στις κάλπες πάρουν μόνο την ψήφο τους; Τι έχουν τι έχασαν. Θα γυρίσουν στο ΠΑΣΟΚ σχετικά ταπεινωμένοι και χωρίς αξιώσεις τιμαρίων. Οπως θα ήταν και στην περίπτωση που θα παρέμεναν τώρα υπό τον Βενιζέλο.

ΥΓ: Η καλύτερη απάντειξη για τον τυχόρρπτο και τυχοδιωκτικό χαρακτήρα του νέου σοσιαλδημοκρατικού μορφώματος είναι η ίδια η γεγετική του σύνθεση. Κατσέλη και Καστανίδης, χρόνια τώρα, ανήκαν σε διαφορετικές φράξεις του ΠΑΣΟΚ. Ο Καστανίδης ανήκε στους «λυσσασμένους εκσυγχρονιστές» και η Κατσέλη στους «κείνσιονούς». Γ' αυτό, άλλωστε και μοίρασαν την εξουσία στο σχήμα (πριν καν διαμορφώσουν μια υποτυπώδη οργανωτική δομή με επίφραση δημοκρατικής λειτουργίας). Η Κατσέλη χρίστηκε πρεδόρος του κόμματος και ο Καστανίδης πρέδορος της κοινοβουλευτικής ομάδας, η οποία δε θα μπορέσει να λειτουργήσει ως τέτοια ούτε στον ένα μήνα μέχρι τη διάλυση της Βουλής, γιατί αριθμεί 7 και όχι 10 άτομα (εκτός αν κάνουν τίποτα μεταγραφές της τελευταίας στιγμής, αλλά αυτό μάλλον χλομό φαίνεται).

Θολό το τοπίο στη Συρία

Τις μέρες αυτές συμπληρώνεται ένας χρόνος από την έναρξη της λαϊκής εξέγερσης στη Συρία. Μια εξέγερση που ξεκίνησε από μαζικές ειρηνικές διαδηλώσεις, που χτυπήθηκαν ανελέητα από το καθεστώς Ασαντ, και έχει καταλήξει σε εμφύλιο πόλεμο. Παρά το συνεχές λουτρό αίματος, οι διαδηλώσεις συνεχίζονται, όμως οι αγώνες και το αίμα του συριακού λαού γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης από πολιτικούς παράγοντες που επιδιώκουν την ανταρτοποίηση της εξουσίας, ενώ η χώρα έχει γίνει πεδίο άγριου ανταγωνισμού ανάμεσα σε Ιμπεριαλιστικές δυνάμεις.

Η Ρωσία και η Κίνα έχουν καταφέρει να αποτρέψουν ανοιχτή επέμβαση (στρατιωτική ή «ανθρωπιστική») των Αμερικάνων και των συμμάχων τους, δίνοντας στο καθεστώς Ασαντ το χρόνο και τη δυνατότητα να κλιμακώσει τον πόλεμο εναντίον των αντιπάλων του. Ομως, επειδή η κατάσταση στη Συρία ήταν και παραμένει περίπλοκη, και οι Αμερικάνοι ήταν διστακτικοί να έχοπλίσουν ενόπλες ομάδες, γιατί δεν είχαν καθαρή εικόνα για το πού τελικά θα κατέληγαν τα όπλα τους.

Η αντιπολίτευση είναι διασπασμένη. Το Συριακό Εθνικό Συμβούλιο, που σχηματίστηκε τον περασμένο Αύγουστο από το Σύριους του έως την περιορικό και έχει την έδρα του στην Τουρκία, λειτουργεί ως έδριστη κυβέρνηση της αντιπολίτευσης και έχει επαφές με τους Αμερικάνους και τους συμμάχους τους, τους οποίους έχει καλέσει επανειλημμένα να προχωρήσουν σε στρατιωτική επέμβαση και την επιβολή απογρέυσης πτήσεων σ' όλη τη Συρία για να ανατραπεί το καθεστώς Ασαντ. Ομως η πολιτική επιρροή του μέσα στη Συρία είναι περιορισμένη. Από την άλλη, οι τοπικές επιτροπές συντονισμού, που δρουν στο εσωτερικό της χώρας και έχουν σηκώσει από πολύ νωρίς το βάρος της οργάνωσης και του συντονισμού των λαϊκών κινητοποιήσεων τάσσονται σταθερά εναντίον κάθε ζένης στρατιωτικής επέμβασης. Ο Ελεύθερος Συριακός Στρατός, που διοικείται από αξιωματούχους αποσκοπεύει να αντιπολίτευση την παραμένει στη Συρία για να αντισταθεί ο Κόρι Ανάν κατά τη συνάντηση τους στις 9 Μαρτίου και παράλληλα υπέγραψε το διάταγμα διεξαγωγής βουλευτικών εκλογών στις 7 Μαΐου.

Ανάλογη εικόνα μεταφέρουν δύο αμερικανικές εφημερίδες τις τελευταίες μέρες. Επικαλούμενη δηλώσεις ανώτατων αμερικάνων αξιωματούχων που παρακολουθούν συστηματικά τις εξελίξεις στη Συρία, η «McClatchy Newspapers» (9/3/12), μεταξύ άλλων, αναφέρει:

«Μήνες από τότε που ο ΗΠΑ τάχθηκαν με το μέρος των ανταρτών εναντίον του σύρου προέδρου Μπασάρ Ασαντ, ανώτατοι αξιωματούχοι της υπηρεσίας Πληροφοριών παραδέχτηκαν την Παρασκευή ότι ο Ασαντ όχι μόνο μπορεί να επιβιώσει από την εξέγερση, αλλά επίσης ότι δεν θα μπορούσαν να πουν με πεποίθηση ότι η αντιπολίτευση εκπροσωπεύει την πλειοψηφία του συριακού λαού...»

Ιδιαίτερα, οι αξιωματούχοι ξεκαθάρισαν ότι ο ΗΠΑ δεν έχουν καθαρή εικόνα για το τι συμβαίνει μέσα στη Συρία. Για

λώνουν γιατί αυτοί που αποσκοτώνονται μεταξύ τους για θέσεις κλειδιά στο συμβούλιο. Υπάρχουν διχόνοιες μέσα στο συμβούλιο. Το κύριο πρόβλημα είναι ότι το Συριακό Εθνικό Συμβούλιο μεγαλώνει κάθε μέρα. Ξεκίνησαμε 80 άνθρωποι, τώρα είμαστε 340 και κάθε ώρα υψηλόβαθμος αξιωματούχος που αποσκιρτά από το συριακό καθεστώς θελει να έχει ένα σημαντικό ρόλο».

Την ίδια εικόνα μεταφέρει και η «Ουάσιγκτον Ποστ» (10/3/12) σε σχετικό άρθρο της, το οποίο, μεταξύ άλλων, αναφέρει ότι ένα χρόνο από την έναρξη της εξέγερσης στη Συρία, ο Ασαντ διατηρεί σταθερά τον έλεγχο, ότι ο εσωτερικός του κύλιος παραμένει ακλόνητος, με λίγα σημάδια ότι ανώτεροι παράγοντες του καθεστώς έχουν τη διάθεση να αποσκιρτήσουν, παρά τις προσπάθειες της κυβέρνησης Ομπάμα και των συμμάχων της να χρησιμοποιήσουν κυρώσεις και άλλα μέσα για να προκαλέσουν κύμα αποσκιρτήσεων που θα υπονόμευαν τον Ασαντ. Ακόμη ότι η πολιτική αντιπολίτευσης στον Ασαντ είναι αποδιογανωμένη και χωλαίνει από έλλειψη έμπειρης γησείας, ότι οι στρατιώτες που έχουν αποσκιρτήσει και αποτελούν το κύριο σώμα του ελεύθερου Συριακού Στρατού υπολογίζονται σε 10.000 με 20.000, ότι είναι χαλαρά οργανωμένοι, χωρίς αποτελεσματική διοίκηση και έλεγχο, και έχουν λίγους δεσμούς με την πολιτική αντιπολίτευσης.

Παρόλα αυτά, το τοπίο παραμένει θολό. Δεν είναι καθόλου εύκολο για τον Ασαντ να ξεμπερέψει με τον Ελεύθερο Συριακό Στρατό, ο οποίος, ακόμη κι αν υποστεί ήττες μπορεί να συνεχίσει με αντάρτ

■ Γάζα

Χτύπησαν ξανά οι σιωνιστές δολοφόνοι

Τουλάχιστον 25 νεκροί και δεκάδες τραυματίες είναι τα θύματα των αεροπορικών βομβαρδισμών που έπληξαν τις τελευταίες μέρες τη Λωρίδα της Γάζας. Ο πρώτος πύραυλος έπεισε στις 9 Μαρτίου στο αυτοκίνητο που επέβαινε ο επικεφαλής των Επιτροπών Λαϊκής Αντίστασης στη Γάζα, ο Zuhair al Qaisi, και ο συνδύος του.

Ακολούθησε δεύτερος, τρίτος, τέταρτος και οι επιθέσεις συνεχίστηκαν όλη την ημέρα εναντίον διαφορετικών στόχων. Για να δικαιολογήσουν αυτό το πρώτο κύμα επιθέσεων και τη στοχευμένη δολοφονία του Zuhair al Qaisi οι σιωνιστές τον κατηγόρησαν ότι σχεδίαζε νέα «τρομοκρατική» επίθεση στο έδαφος του Ισραήλ και ότι οργάνωσε την επιχείρηση την περασμένη χρονιά στα σύνορα της Αιγύπτου με το Ισραήλ κατά την οποία σκοτώθηκαν 7 ισραηλινοί στρατιώτες, παρόλο που ο Επιτροπές Λαϊκής Αντίστασης αρνήθηκαν τη συμμετοχή τους και η ίδια η αιγυπτιακή κυβέρνηση δήλωσε ότι δεν υπάρχει παλαιοιστική εμπλοκή και ότι οι δράστες

ήταν Αιγύπτιοι. Ομως οι Επιτροπές Λαϊκής Αντίστασης είχαν συλλάβει τον ισραηλινό λοχία Γκιλάντ Σαλίτ και τον παρέδωσαν στη συνέχεια στην κυβέρνηση της Χαμάς και τώρα οι σιωνιστές κατέφεραν με τη βοήθεια προφανώς κάποιου χαριέ να εντοπίσουν τον ηγέτη τους και να τον δολοφονήσουν.

Στους ισραηλινούς βομβαρδισμούς οι ενόπλες παλαιοιστικές οργανώσεις απάντησαν με την εκτόξευση πυραύλων και ρουκετών στο ισραηλινό έδαφος, ενώ η κυβέρνηση της

Χαμάς ανακοίνωσε ότι «καθιστά το Ισραήλ απόλυτα υπεύθυνο για την κλιμάκωση και τις επιπτώσεις της», διότι ο παλαιοιστικός λαός έχει δικαίωμα να υπερασπίζει τον εαυτό του από τις επιθέσεις και κάλεσε την Αιγύπτο να παρέμβει για να σταματήσει το μακελειό από τους σιωνιστές.

Οι βομβαρδισμοί σταμάτησαν ύστερα από τέσσερις μέρες, στις 12 Μαρτίου, αφού με τη μεσολάβηση της αιγυπτιακής κυβέρνησης επιτεύχθηκε συμφωνία κατάπαυσης του πυρός. Την ίδια μέρα, η αιγυ

ππιακή βουλή, ως απάντηση στους ισραηλινούς βομβαρδισμούς στη Γάζα, ενέκρινε ομόφωνα ένα κείμενο που ετοιμάστηκε από την Επιτροπή για τις Αραβικές Υποθέσεις, το οποίο καλεί την κυβέρνηση να προχωρήσει στην αποτομή του ισραηλινού πρεσβευτή από την Αιγύπτο και στην ανάκληση του αιγυπτιού πρεσβευτή από το Ισραήλ. Αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι η Αιγύπτος δεν θα είναι ποτέ φίλος, εταίρος ή σύμμωχος με τη σιωνιστική οντότητα, την οποία θεωρούμε ως τον πρώ

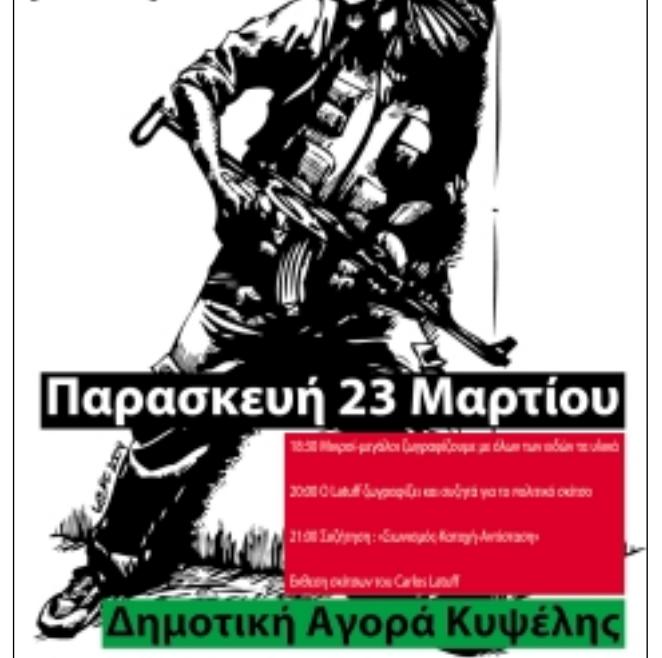
το εχθρό της Αιγύπτου και του αραβικού έθνους» και ζητά «την αναθεώρηση όλων των σχέσεων και των συμφωνιών με τον εχθρό».

Η απόφαση αυτή της αιγυ

ππιακής βουλής, στην οποία έχουν την πλειοψηφία οι ισλαμιστές, έχει σημαντική πολιτική σημασία, με την έννοια ότι αντανακλά τις αλλοίες που έχει επιφέρει η λαϊκή έξιγερση στην Αιγύπτο και την πίεση που ασκεί στις αστικές πολιτικές δυνάμεις. Χωρίς όμως, τουλάχιστον σ' αυτή τη φάση, πρακτικό αντίκρισμα, αφού τέτοιες αποφάσεις μπορεί να πάρει μόνο το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο που κυβερνά ουσιαστικά τη χώρα. Είναι βέβαιο ότι οι στρατιωτική ηγεσία και οι Αμερικανοί θα επιχειρήσουν με κάθε τρόπο να διατηρήσουν ισχυρό και ελεγχόμενο από το στρατό το ρόλο του προέδρου για να μην διαταραχθούν μελλοντικά οι σχέσεις με το Ισραήλ.

Η απόφαση αυτή της αιγυ

O Carlos Latuff ζωγραφίζει για την Παλαιστίνη

Παρασκευή 23 Μαρτίου

18:00 Ημέρα γενέθλιος Καρολούφρα με άλλα του τέλαιρα
20:00 Ο Λατούφ ζωγραφίζει καινούργια για την παλαιστίνη
21:00 Ταύτη : «Σκιαγράφη Κατερίνης Αντίστασης»
Εκδήλωση της Βόρειας Σκιαγράφης
Δημοτική Αγορά Κυψέλης

ΔΙΚΤΥΩΣΗ ΛΑΛΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Ο Κάρολος Λατούφ δεν χρειάζεται συστάσεις. Εδώ και χρόνια με τις ριζοσπαστικές εικαστικές του παρεμβάσεις έχει κατακτήσει δικαίωμα από τις κορυφαίες θέσεις παγκοσμίως στο χώρο της πολιτικής γελοιογραφίας.

Ο Λατούφ έχει μια ειδική σχέση με τον αγώνα του παλαιοιστικού λαού για την εθνική του απελευθέρωση. Στάθμηκε πάντοτε δίπλα στις πιο μοχητικές δυνάμεις της Παλαιστίνης, χωρίς να μασάει τα λόγια του, αλλά υποστηρίζοντας ανοιχτά την Αντίσταση.

Την επόμενη Παρασκευή ο Λατούφ θα βρίσκεται στην Αθήνα, καλεσμένος της «Δικτύωσης Αλληλεγγύης στην Παλαιοιστική Αντίσταση» και θα πάρει μέρος σε μια εκδήλωση με πολιτικό και πολιτιστικό ενδιαφέρον.

Η εκδήλωση θα γίνει στον φιλόξενο χώρο της «Δημοτικής Αγοράς Κυψέλης» (αυτόν που θέλει ν' αρπάξει ο Καμίνης) και θα ξετυλχτεί σε τρία κύματα, όπως μπορείτε να δείτε στην αρίστα. Στις 6.30' το απόγευμα: Μικρό μεγάλοι ζωγραφίζουμε με όλων των ειδών τα υλικά. Στις 8.00': Ο Λατούφ ζωγραφίζει και συζητά για το πολιτικό σκήνωσ. Στις 9.00: Συζήπτη με θέμα «Σωνισμός-Κατερίνη-Αντίσταση».

Η εκδήλωση επαναλαμβάνεται στη Χαλκίδα, το Σάββατο 24 Μαρτίου, με συνδιοργανωτές τη «Δικτύωση» και την «Ομάδα Δράσης Χαλκίδας» (στην αιθουσα του Εργατικού Κέντρου).

Τρομοκράτες και προβοκατορολόγοι

Από τη μεριά της κυβέρνησης είναι απολύτως εύλογο να προσπαθήσει ν' αντιμετωπίσει τις λαϊκές διαμαρτυρίες που ετοιμάζονται για την 25η Μάρτη κινητοποιώντας το μηχανισμό καταστολής. Αν αποφάσισαν να μην παραστούν οι υπουργοί, θα ήταν σαν ολόκληρο το πολιτικό σύστημα να το εβαζε στα πόδια. Οταν μάλιστα επίκεινται εκλογές, η ήττα τους θα ήταν πολύ μεγάλη. Με τι μούτρα θα ζητούσαν την ψήφο του λαού αυτοί που δεν τολμούν να εμφανιστούν πουθενά δημόσια; Επρεπε, λοιπόν, να τάρουν απόφαση συμμετοχής σύμπασας της κυβέρνησης στις

παρελάσεις και ν' ανακοινώσουν προετοιμασία του αστυνομικού μηχανισμού για ν' αντιμετωπίσει τη λαϊκή διαμαρτυρία.

Τι ακριβώς θα κάνουν οι μπάτσοι; Θα εμποδίσουν τους παρελαύνοντες μαθητές να στελούν μεγαλοπρεπείς μούντζες στην εξέδρα των επιστήμων; Δύσκολο έως ακατόρθωτο. Θα εμποδίσουν ανθρώπους να φωνάξουν συνθήματα; Ισως να το επιδιώξουν. Το πιθανότερο είναι να δημιουργήσουν έναν προστατευτικό κλοιό γύρω από τις εξέδρες των επιστημωνών, ώστε διαδηλωτές να μη μπορέσουν να έρθουν σ' επαφή μαζί τους.

Αν η κυβερνητική στάση που προσπαθεί να τρομοκρατήσει το λαό είναι εύλογη, πόσο εύλογη είναι η προβοκατορολογία που εδώ και μια εβδομάδα έχει ξεκινήσει ο Περιορισός; Σύμφωνα με την αρθρογραφία του «Ριζοσπάστη», αυτοί που ετοιμάζονται να διαμαρτυρηθούν στις παρελάσεις της 25ης Μάρτη είναι οικροδεξιοί και πράκτορες των μυστικών υπηρεσιών. Οι δε εκδηλώσεις διαμαρτυρίες είναι σε κάθε περίπτωση προβοκάτσια στο ΚΚΕ κάτω από τον γενικό τίτλο «αριστερά», για να πει ότι υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις «που καλλιεργούν αυτό το κλίμα», όταν αποδεδειγμένα πρωταγωνιστές στις προβοκάτσιες αυτού του είδους είναι μηχανισμοί που αξιοποιούνται από το κράτος, με αναφορές σε ακροδεξιές και εθνικιστικές ομάδες».

Την περασμένη Κυριακή, η φυλλάδια του Περισσού δημοσίευσε ένα κατάπτυστο κείμενο, σύμφωνα με το οποίο όλα τα καλέσματα για εκδηλώσεις διαμαρτυρίας στις 25 Μάρτη γίνονται από ακροδεξιές οργανώσεις και έχουν «οισμή προβοκάτσιας», την οποία σπεύδει να εκμεταλλευτεί η κυβέρνηση «για συκοφάντηση των εργατικών

και από τα σούπερ-μάρκετ

Συγκρίνοντας, όμως, το Δ' τρίμηνο 2011 με το αμέσως προηγούμενο Γ' τρίμηνο 2011, διαπιστώνουμε ότι η τάση αντιστρέφεται. Ο Γενικός Δείκτης παρουσίασε μείωση κατά 4%. Ο Δείκτης της ομάδας καταστημάτων εκτός διατροφής και καυσίμων παρουσίασε μείωση κατά 3%, ενώ ο Δείκτης της ομάδας καταστημάτων ειδών διατροφής παρουσίασε μείωση κατά 4,7%. Βλέπουμε, δηλαδή, ότι ποσοστιαία οι απολύτες στη λιανική τροφίμων είναι μιάμιση φορά περισσότερες από τις απολύτες στα υπόλοιπα καταστήματα.

Η εξέλιξη αυτή αποτυπώνει χαρακτηριστικά τη βαθιά κρίση του ελληνικού καπιταλισμού, τη φτώχεια και την εξαθλιωση στην οποία βυθίζονται τα εργαζόμενα στρώματα. Μειώνεται η κατανάλωση ακόμη και στα τρόφιμα και οι καπιταλιστές των σούπερ-μάρκετ απολύτων κόσμου πιο μαζικά σε σχέση με πριν ένα

Ονέος υπουργός Παιδείας δηλώνει πάντα «παρών». Αρκεί η μόστρα του να κατέχει κάποια ηγετική θέση. Πρόεδρος των Ιδιωτικών Αρσακείων σχολείων (επίτευγμά του ή ίδρυση Αρσακείου στην Αλβανία για να φοιτούν τα παιδιά της εκεί νέας αστικής τάξης, αλλά και να υπηρετούνται οι διαχρονικές, χθονιες βλέψεις του μεγαλοίδεατομού της ψωροκώστανας στη γείτονα χώρα), τέως πρύτανης του ΕΚΠΑ, ηγετικό μέλος των επιτροπών που έστηναν οι υπουργοί Παιδείας (Γιαννάκου-Διαμαντοπούλου) για να ετοιμάζουν τις αντιεκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις, αλλά και συνομιλητής της αμερικανικής πρεσβείας, όπως έχει αποκαλύψει το WikiLeaks.

Είναι ο εμπνευστής του «νέου» σχολείου, που ορματίστηκε η Διαμαντοπούλου, του σχολείου των αντερβλητών ταξικών φραγμών για τα παιδιά των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και του εξεταστικού μαραθώνιου σε όλες τις τάξεις του Λυκείου, που παραμένει ακόμα ως σχέδιο στα συρτάρια του υπουργείου, αφού η φράσιο Άννα δεν πρόκανε να το υλοποιήσει.

Αυτά τα ολίγα οφείλουμε να τα θυμόμαστε και να μην παραμυθιάζομαστε από την επίθεση φιλίας, που επιχειρεί ο Μπαμπινιώτης, ο οποίος ανέλαβε να «ημερέψει» τα πράγματα στην εκπαίδευση, αφού η προκάτοχός του είχε σαρώσει τα πάντα και είχε κατορθώσει να βγάλει τους πάντες στα κεραμίδια, συντηρώντας με τις εμπρηστικές δηλώσεις της και το τρομοκρατικό της έργο μια ασήμαντη φωτιά, δημιουρ-

Habemus Μπαμπινιώτη

γώντας στην κυβέρνηση του Παπαδήμη(ι)ου έναν επιπλέον πτονοκέφαλο (μέχρι και η βαθιά συντηρητική πολιτικά και κοινωνικά ομάδα των πρυτάνεων είχε ζωστεί φυσεκλίκια, και η στάση τους αυτή βοηθούσε αντικειμενικά να μην ξεδιπλωθεί ο νόμος πλαίσιο που ισποδέωνται το δημόσιο Πανεπιστήμιο).

Ο Μπαμπινιώτης ήρθε να βάλει πλάτη στη μνημονιακή πολιτική με τον τρόπο του. Άλλωστε, ο ίδιος το ξεκαθάρισε από την πρώτη στιγμή. «Ζήτησε να βοηθήσουμε σε αυτές τις δύσκολες ώρες και να δημιουργήσουμε ένα θετικό κλίμα στην ελληνική κοινωνία. Η άρνηση δηλώνει πράγματα που δεν θα ήθελα να συνδέθουν με το όνομά μου» τόνισε ο Μπαμπινιώτης, περιγράφοντας τη συνομιλία του με τον Παπαδήμο.

Ο νέος υπουργός Παιδείας μόλις κάθισε στην υπουργική καρέκλα άρχισε τις ρεβεράντζες. Επισκέφθηκε τα γραφεία της ΔΟΕ, ενώ επίκειται συνάντηση με την ΟΛΜΕ και τους πρυτάνεις.

Εκεί, λοιπόν, με τούς και συμπάθεια (η συνδικαλιστική γραφειοκρατία είναι πάντα πρόθυμος οικοδεσπότης) φρόντισε να κάνει λιανά τα εξής: 1) για την αξιολόγηση: «Η αξιολόγηση είναι ένα από τα θέματα που θα κοιτάξω. Ζήτησα από τους δασκάλους να συζητήσουν τις τελειοποιήσεις του θέματος, αλλά όχι σε βάση απόρριψης της αξιολό-

γησης, που θα προκαλούσε την ελληνική κοινωνία». 2) για τις «φυτεύτες» εκλογές στα Πανεπιστήμια, που οργανώνουν οι δοτές οργανωτικές επιτροπές για την εκλογή των εσωτερικών μελών των Συμβούλιων διοίκησης: «Είμαι εναντίον κάθε μορφής βίας. Το να εμποδίζονται οι διαδικασίες δεν τιμά κανένα. Συσσωρεύονται αρνητικές εντυπώσεις για τα δημόσια Πανεπιστήμια. Χρειάζεται προσοχή στην αντιμετώπιση τέτοιων θεμάτων». 3) μπορεί να καθίσει στο τραπέζι με τους πρυτάνεις για να βρουν λύσεις, όμως πάντα στο μυαλό πρέπει να είναι φυτεμένο ότι «υπάρχει ο νόμος, ο οποίος ψηφίσθηκε από την πλειονοψία της Βουλής και πρέπει να τον σεβαστούμε, αυτό όμως δεν οπιμάνει ότι είναι ολάθητος».

Κοντολογίς, ο Μπαμπινιώτης ξεκαθάρισε: 1) δεν συζητά ούτε κατά διάνοια την απόρριψη της αξιολόγησης, μόνο κάποιες γωνίες της θα προσπαθήσει, λέει, να στρογγυλέψει. Ο υπουργός Παιδείας, όμως, αικόμη και στο σημείο αυτό φυεύδεται ακύρωτολα. Γιατί η αξιολόγηση είναι αναπόσπαστο και συσιαστικό συστατικό της σύνδεσης του βαθμού με το μισθό, σύμφωνα με το νέο ενιαίο φτωχολόγιο και η «νομιμοποιημένη» έναντι της «κοινής γνώμης» δικαιολογία για την απόλυτη δημόσιων υπάλληλων (15.000 μέσα στο 2012 και τουλάχι-

στον 150.000 ως το 2015, σύμφωνα με το νέο Μνημόνιο), των εκπαιδευτικών μη εξαιρουμένων, όπως άλλωστε έχει αποκαλύψει και η λίστα των προγραφών που έχει ετοιμάσει το υπουργείο Παιδείας («Κόντρα» αρ. φύλ. 676). 2) ότι γ' αυτόν η υποταγή στη νομιμότητα, δηλαδή στο όργιο που επιβάλλει με όλα τα μέσα (με τυπικά νομοθετική εργασία, άλλα και με πραξικοπηματικές και φασιστικές διαδικασίες) ο αστισμός είναι θέσφατο. Εξ ου και η επίκληση της ύπαρξης του νόμου-έκτρωμα, που ψηφίστηκε από τους κυβερνητικούς λόχους ΠΑΣΟΚ-ΝΔΛΑΟΣ και η αποδοκιμασία των δυναμικών παρεμβάσεων της πανεπιστημιακής κοινότητας, που διέσωσε σ' αυτή τη φάση, την τιμή του φοιτητικού κινήματος και απέκρουσε την εφαρμογή του νόμου-πλαίσιο. Ο Μπαμπινιώτης, όπως και η Διαμαντοπούλου στα στερνά, έκανε σαφές ότι δεν διαπραγματεύεται σε καμιά περίπτωση την ακύρωση του νόμου. Εκείνο που κάνει είναι να αφήνει ανοικτό το ενδεχόμενο να γίνουν κάποιες μικρο-«βελτιώσεις» του, που όμως αφήνουν άθικτη την ουσία του, σπέρνοντας αυταπάτες στην πανεπιστημιακή κοινότητα, κυρίως στους πανεπιστημιακούς (ή δίνοντας το πρόσχημα σε κάποιους που είναι έτοιμοι να διοισθήσουν στους «πρόθυμους»), ώστε να κερδίσει χρόνο, και να κάμ-

ψει τις αντιστάσεις.

Πώς υποδέχτηκε τις δηλώσεις του νέου υπουργού Παιδείας η συνδικαλιστική γραφειοκρατία (συγκέρνηση ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ) της ΔΟΕ; Εφαργεί το φτύσιμο και διά μίαν ετέρων φοράν νόμισε πως ψιχαλίζει. Εξέδωσε ένα όχρωμο και άστομο Δελτίο Τύπου, σαν να κάνει απλό περιγραφικό ρεπορτάζ ένας τρίτος δημοσιογράφος. Και όχι μόνον αυτό. Επαιξε και πάλι το βρώμικο παιχνίδι της, προσπαθώντας να αποκοιμίσει με ψευδαισθήσεις τους εκπαιδευτικούς, αφήνοντας να εννοηθεί ότι μπορεί να υπάρξει και καλή αξιολόγηση, καθότι και ο Μπαμπινιώτης είναι υπέρ μιας «έντιμης» αξιολόγησης που «να μην οδηγεί σε απολύσεις», ενώ «ανογνώρισε (και) την ιδιαιτερότητα του έργου του εκπαιδευτικού».

Από την πλευρά τους, οι πρυτάνεις, ζητούν «επανεκκίνηση του διαλόγου... με σεβασμό στη γνώμη της πανεπιστημιακής κοινότητας», και τονίζουν κυρίως, με πολλαπλά ψηφίσματα, που εξέδωσε η 69η σύνοδος τους, τα τεράστια οικονομικά προβλήματα σε όλα τα επίπεδα, που στραγγαλίζουν το δημόσιο Πανεπιστήμιο (χρηματοδότηση ΑΕΙ, μείωση επιχορήγησης για τη μισθοδοσία του έκτακτου διδακτικού προσωπικού, εκκρεμότητες σε διορισμούς εκλεγμένων μελών ΔΕΠ, στραγγαλισμός βασικής έρευνας, αδυναμία διαχείρισης φοιτητικής μεριμνας, PSI στα Πανεπιστήμια, συγγράμματα υπό εξαφάνιση, κ.λπ.).

Γιούλα Γκεσούλη

Δημαγωγία

Απαντώντας σε επίκαιρη ερώτηση του βουλευτή του Περισσού Παπακωνσταντίνου, γιατί η κυβέρνηση δεν προχώρα, ως οφείλει, στο διορισμό των 1.800 διοριστών εκπαιδευτικών (60% από το διαγωνισμό της ντροπής –ΑΣΕΠ- του 2008 και 40% με προϋπηρεσία), η υφυπουργός Παιδείας Χριστοφίλοπουλού δηλώσεις ότι «υπάρχει η σκέψη», «είναι στους σχεδιασμούς του υπουργείου» φέτος να διοριστούν 1065 εκπαιδευτικοί από τους διοριστέους του 2008. Η Χριστοφίλοπουλού μιλήσε για «προβλέψεις», τις οποίες το υπουργείο «ευελπιστεί» να πραγματοποιήσει. Κι όμως, η «ειδήση» αυτή προβλήθηκε από τον αστικό Τύπο (και σ' αυτό συνεβαλόντας με την πένα τους και αρθρογράφοι από το χώρο της λεγόμενης εξακοινοβουλευτικής αριστεράς!) ως δεδομένη απόφαση του υπουργείου Παιδείας, που οσονούπων θα αποτελεί γεγονός. Στα ίδια δημοσιεύματα αποσιωπήθηκε παντελώς το γεγονός ότι υπάρχει ήδη από το υπουργείο έτοιμη λίστα «προγραφών», στην οποία περιλαμβάνονται μόνο από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 17.599 εκπαιδευτικοί. Τυχαίο; Δεν νομίζουμε. [Τη λίστα απεκάλυψε η «Κόντρα» (αρ.φύλ. 676), ενώ το σχετικό άρθρο της δημοσιεύτηκε σε δεκάδες blogs και διαβάστηκε από χιλιάδες αναγνώστες, χωρίς να υπάρξει η παραμικρή διάψευση από το υπουργείο Παιδείας].

Πώς, λοιπόν, δικαιολογείται η δήλωση της Χριστοφίλοπουλού; Ως προπαγανδιστικό από τον ενόψει των εκλογών. Δεν ξεχνάμε τις παλαιότερες διαρροές για μηδενικούς διορισμούς, αλλά και τις δεσμεύσεις που επιβάλλουν τα αφεντικά της τρόικας, τα οποία σε κάθε περίπτωση είναι αυτά που αποφασίζουν. Δεν ξεχνάμε τη δέσμευση για απολύσεις 15.000 δημόσιων υπάλληλων μέσα στο 2012, σύμφωνα με το Μνημόνιο-2, στις οποίες μεριδιοί θα έχει και το υπουργείο Παιδείας. Υπάρχει, όμως, και η έξης πλευρά: το υπουργείο Παιδείας με το ένα χέρι να απολύσει εκπαιδευτικούς και με το άλλο να προσλέψει κάποιους ελάχιστους νέους, ασφαλώς με εξαθλιωμένες αποδοχές (περίπου 600 ευρώ) και εξούλωμένα εργασιακά δικαιώματα.

Το βιολί βιολάκι τους οι εγκάθιτες (διορισμένες από τη Διαμαντοπούλου) οργανωτικές επιτροπές. Επιμένουν να ορίζουν νέες προθεσμίες για τη διεξαγωγή των εκλογών, που θα αναδείξουν τα εσωτερικά μέλη των Συμβουλίω

KONTPA

ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟΝ «ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ»

■ 16η συνεδρίαση
Τετάρτη, 14.3.12

Από τη μια ο κυνισμός και η εγκληματική αδιαφορία των καπιταλιστών και των μανατζεράιντους, που θεωρούν τους εργαζόμενους σαν ένα κομμάτι κρέας που μπορούν να το πετάξουν στα σκουτίδια. Από την άλλη, φοβισμένοι εργαζόμενοι που για ένα κομμάτι ψωμί βάζουν το κεφάλι τους κάτω από τη γκιλοτίνα. Στη μέση, ένα δικαιοστήριο που δικάζει μελή μιας επαναστατικής οργάνωσης, το οποίο προσπαθεί με κάθε τρόπο να καλύψει τους πραγματικούς εγκληματίες. Αυτή ήταν η εικόνα της σημερινής συνεδρίασης του τρομοδικείου που δικάζει την υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα, μιας από τις πιο ενδιαφέρουσες συνεδριάσεις από την έναρξη της δίκης, που αφορούσε τη βομβιστική επίθεση του ΕΑ ενάντια στο Χρηματιστήριο.

Πριν δούμε τα διαδραματισθέντα γύρω απ' αυτή την υπόθεση, πρέπει να σταθούμε στους τρεις πρώτους μάρτυρες, οι οποίοι παρουσιάσαν επίσης εξαιρετικό ενδιαφέρον, για διαφορετικούς λόγους.

Η συνεδρίαση Ξεκίνησε με τοποθέτηση της Π. Ρούπα σχετικά με την αποτυχημένη ενέργεια του ΕΑ κατά του κεντρικού κτηρίου της Citibank στην Κηφισιά. Η Citibank, είπε, είναι ένας εγκληματικός οργανισμός της υπερεθνικής ελίτ, που εικράζει τα συμφέροντα των πλουσιότερων οικογενειών των ΗΠΑ. Είναι υπεύθυνη για εγκλήματα πολέμου, για καταστροφή ολόκληρων χωρών, για το θάνατο χιλιάδων ανθρώπων. Εφερε παραδείγματα από το Περού, όπου η ξεαθλίωση και η κατοιστροφή προκάλεσαν επιδημία χολέρας, από τη Μοζαϊβίκη, όπου μέχρι το 2020 αναμένεται να πεθάνει το ένα τέταρτο του αγροτικού πληθυσμού κ.α. Μίλησε για τη στρατηγική του πολυεθνικού κεφαλαίου μετά το Β' παγκόμιο πόλεμο να ξεπεράσει κάποιους ειδιδόσια στρατιώτες.

περάσει καποια εμπορία στην κινητή των κεφαλαίων, που είχαν επιβληθεί με τον αγώνα και το αίμα των λαών, στην οποία πρωτοστάτησε η Citibank. Και μεις, κατέληξε η Π. Ρούπα μετά την ανάλυση που έκανε, καλούμαστε να δικαστούμε ως τρομοκράτες και εγκληματίες! Αυτοί είναι οι εγκληματίες.

Η Ευγενία Δρόσου, μάρτυρας για την επίθεση στο ΑΤ Ν. Ιωνίας, ήταν μια αικόμη χαρακτηριστικό παράδειγμα για το που μπορεί να οδηγήσει η τρομούστερία και τα αυτονομικά καλέσματα προς τους πολίτες για χαφιεδισμό. Η κυρία αυτή, πριν γίνει η επίθεση στο ΑΤ, είχε

Κρήτης. Η κρατική καταστολή έχει καταστεί πλέον το μόνο όπλο αντιμετώπισης εκδηλώσεων διαμαρτυρίας διδασκόντων, φοιτητών, εργαζομένων, όπως για τελευταία φορά έγινε την Παρασκευή 9/3 στα Γιάννενα».

Η ανακοίνωση επίσης καλεί τον Μπαμπινιώτη να αναστέλει την εφαρμογή του νόμου «ως ελάχιστη κίνηση καλής θελήσης», διαφορετικά την ευθύνη για το αδιέξοδο «θα την χρεωθεί εξ ολοκλήρου η κυβέρνηση και προσωπικά ο νέος Υπουργός».

Τέλος, η 9η Πανελλαδική Συνά-
ντηση επαναλαμβάνει «με έμφαση
τη θέση για τη μη εφαρμογή του
Ν.4009/2011 μέχρι την κατάργησή
του», και δηλώνει ότι «στηρίζει πο-
λιτικά και έμπρακτα τις προσπά-
θειες ματαίωσης των εκλογών Συμ-
βουλίων σε όσα Ιδρύματα επιχει-
ρείται να πραγματοποιηθούν».

κτάκτο στρατοδικείο

εύρισκα, θα τη μύριζε ο σκύλος. Γ' αυτό και την πυροδότησαν, πριν φτάσω εγώ. Αν ήθελαν να με χτυπήσουν, τότε θα πυροδοτούσαν σε πέντε δευτερόλεπτα που εγώ θα ήμουν πάνω από το μηχανισμό. Λέω πως δεν ήθελαν να με σκοτώσουν.

Με τις παρεμβάσεις που έκαναν αμέσως μετά η Π. Ρούπα και ο Ν. Μαζιώτης κατέδειξαν ότι από τις καταθέσεις των δύο αυτών μαρτύρων, αστυνομικών, επιβεβαιώνονται πλήρως αυτό που έγραψε ο ΕΑ στην προκήρυξή του. Οτι δηλαδή η ενέργεια αικυρώθηκε και ο μηχανισμός πυροδοτήθηκε την καταλληλή στιγμή για να μην πέσει στα χέρια της Αντιτρομοκρατικής και με πλήρη έλεγχο να μη χτυπηθεί κανένας. Ούτε ο αστυνομικός με το σκύλο, που δεν ήταν στόχος της οργάνωσης. Κι όμως, το βιούλευμα αιλά για ωρολογιακό μη-

το ρουλέρα μια να φωτιστούμε μη χανισμό! Για πιο λόγο; Για να υπάρξει κατηγορία απόπειρας ανθρωποκτονίας. Η Π. Ρούπα ζήτησε να συνεχιστεί η εξέταση και να κληθούν να καταθέσουν ο διοικητής της Αντιτρομοκρατικής Χ. Μπαλάκος και ο τηματάρχης Φ. Πλαπαγεωργίου, που έχουν πλήρη γνώση των πραγματικών περιστατικών. Αποδείχτηκε ότι είχαμε από την αρχή δίκιο που προτείναμε μάρτυρες, σημείωσε ο Ν. Μαζώτης. Επιβεβαιώθηκε ότι ήταν αλήθεια αυτά που ελέγει η προκήρυξη. Οτι άμα η οργάνωση ήθελε να «φάει» τον αστυνομικό με το σκύλο θα τον «έτρωγε». Υπήρχε πλήρης επιμέλεια από τους συντρόφους, σημείωσε η Π. Ρούπα, να μην πληγεί κανένας πλην του Βουλγαράκη.

Η συνήγορος Δ. Βαγιανού, αφού πρώτα σημείωσε το ψέμα του Βουλγαράκη, πάνω στο οποίο οικοδομήθηκε η κατη-

γορία, ασχολήθηκε με ένα σημαντικό νομικό ζήτημα. Αυτό του πεπερασμένου ή του μη πεπερασμένου μιας απόπειρας. Για να μην κουράζουμε με νομικούς όρους αποδίδουμε απλά τη νομική άποψη: από τη στιγμή που ο δράστης, με δική του σκόπιμη παρέμβαση, διέκοψε την πράξη, η απόπειρα είναι μη πεπερασμένη, άρα δεν υπάρχει απόπειρα ανθρωποκτονίας. Η Π. Ρούπα, σε νέα παρέμβασή της, διευκρίνισε ότι ο ΕΑ πάντοτε έπαιρνε υπόψη του και τη χωροταξία και την ένταση το χτυπήματος που υπαγόρευε η ταξική πτώλη. Οι άνθρωποι που διεκπεραίωναν μια ενέργεια είχαν πλήρη επίγνωση και για το βεληνεκές του μηχανισμού και για τους κινδύνους για πεζούς και οχήματα. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ο αστυνομικός με το σκύλο θα έφτανε στο μηχανισμό. 'Η θα τον χτυπούσες ή θα ματαίωνες την ενέργεια. Η οργάνωση δεν ήθελε να πέσει στα χέρια της αστυνομίας ο μηχανισμός, δεν ήθελε να χτυπήσει τον Ανανία, γ' αυτό κατέστρεψε το μηχανισμό.

Ο εισαγγελέας, με το σκεπτικό ότι το θέμα έχει εξαντληθεί (ούτε αυτοί οι δύο μάρτυρες χρειάζονται, είπε!) πρότεινε να μη κληθούν οι Μπαλτάκος και Παπαγεωργίου. Το τι έγινε προέκυψε, είπε, χωρίς όμως να μας πει τι ακριβώς προέκυψε. Το δικαστήριο διασκέφτηκε στην έδρα και αποφάσισε να αποτροπίψει το αίτημα για κλήτευση των Μπαλάκου και Παπαγεωργίου. Εκκρεμεί το γενικό αίτημα κλήτευσης μαρτύρων, που θα το δώνιμε στην προσέξα, είπε ο πρόε-

σα το θύμε στην πόρεια, επειδή ο προεδρος.

ρία PRINCE SECURITY και έκανε νυχτερινή βάρδια στη ρεσεψιόν του χρηματοπιστήριου. Οι σεκιουριτάδες από το control room με τις κάμερες είδαν ένα βανάκι, του οποίου η είπαν να πάει να ελέγξει, το θεώρησε ύποπτο, αλλά πριν προλάβουν να ειδοποιήσουν οι σεκιουριτάδες, έφτασε σε η αιστυνομία και τους είπε να εικεννώσουν το κτίριο. Εδιωξαν την καθαρίστρια, είδαν και τους μπάτσους να απομακρύνονται, αλλά αυτοί πήραν εντολή από την προϊσταμένη τους Κοκκίνη να μείνουν μέσα! Και μάλιστα, δεν τους έστειλαν στο data room, που είναι ένας είδος εσωτερικού καταφύγιου όπου κρατιούνται τα ηλεκτρονικά δεδομένα των χρηματιστηριακών πράξεων, αλλά στο δωμάτιο με τις κάμερες, που ήταν εξωτερικό, στην πλευρά που έγινε γέρεκρη και μόνο από τύχη δεν έπισθαινόταν οι άνθρωποι!

Η οργάνωση, είπε ο Ν. Μαζιώτης, έβαλε 150 κιλά για να χτυπηθεί το χρηματιστήριο, προειδοποίησε για ισχυρή έκρηξη δινόντας χρόνο 40 λεπτά και ζήτησε να εικενωθούν και τα γειτονικά κτήρια. Οι άνθρωποι πήραν εντολή να μαρφύγουν. Και η κατηγορία μιλά για κίνδυνο σε ανθρώπινες ζωές. Ποιος έθεσε σε κίνδυνο ανθρώπινες ζωές; Σαν οργάνωση δεν υπήρχε περίπτωση να κάνουμε κάτι τέτοιο, να βάλλουμε σε κίνδυνο σεκιουριτάδες. Τ' αφεντικά, όμως τους θεωρούν αναλώσιμους. Είναι ψέψη μα και υποκρισία να μας κατηγορείται ότι βάλλεμε σε κίνδυνο ανθρώπινες ζωές. Αλλοι έβαλαν ζωές σε κίνδυνο. Και όμως, η κατηγορούσα αρχή δεν κάλεσε να καταθέσουν οι άλλοι τρεις σεκιουριτάδες και η υπεύθυνη της εταιρίας Κοκκίνη. Ο Ν. Μαζιώτης υπέβαλε αίτημα να κληθούν να καταθέσουν.

Οταν ήμουν στη φυλακή και πήρα τις καταθέσεις αυτών των ανθρώπων έμεινα να άφωνη, είπε η Π. Ρούπα. Ο ΕΑ ήξει ρε ότι θα υπήρχαν σεκιούριτι και καμία καθαριότρια, γι' αυτό και ζήτησε εικέές νωση και των διπλανών κτιρίων. Καί άμας, άφησαν τους ανθρώπους μέσα! Γιατί; Για το χρηματοϊτήριο. Είναι ντροπή να δικαζόμαστε εμεις για κίνδυνο ανθρώπινων ζωών, όταν άλλοι είναι οι ένοχοι.

Βλέποντας την πραγματικότητα, ο εισαγγελέας προσπάθησε να κάνει ελγυμό. Ενδεχομένως να υπάρχουν ευθύνες πολλών, είπε, όμως την παρούσα δίκη δεν την απασχολούν οι ευθύνες τρίτων, αλλά μόνο των κατηγορούμενων. Κι αφέσω σας μετά τέταξε το καρφί: αν ο ΕΑ, βάσις ζοντας 150 κιλά σε μια κατοικημένη περιοχή θεωρούσε ότι δεν θα υπάρξει κίνδυνος! «Δεν ήταν κατοικημένη περιοχή» τον διόρθωσε ήρεμα ο Ν. Μαζώτης, χωρίς ο εισαγγελέας να δώσει συνέχεια, αλλά και χωρίς να πάρει πίσω τον «προβληματισμό» του. Το σημειώνουμε, γιατί είναι ενδεικτικό της προκατάληψης

Το «όπως και να 'χει, θα μπορούσε να κινδυνέψει άνθρωπος», πέρα από το νομικό εγείρει και ένα βαρύτερο πολιτικό ζήτημα, σχολίασε η Π. Ρούπα. Οτι δηλαδή, όσα μέτρα και να πάρεις, δημοσιεύεις κινδύνους. Οχι, η δράση του Α εξειδείζει ότι δεν δημιουργεί τέτοιους νδύνους. Η ένοπλη δράση υπάρχει στην Ελλάδα και πριν τον ΕΑ και πάντα επαναστάτες φρόντιζαν να μην πάρκουν κίνδυνοι για ανθρώπινες ζωές. Η ευθύνη είναι της αιστυνομίας που έχει ειδοποιηθεί και έχει το χρόνο να εκνεύσει όλα τα κτήρια, όπου υπήρχαν λάχιστοι άνθρωποι.

Ο Αριστείδης Δαρλής ήταν ο κλητής της «Ελευθεροτυπίας», που έτυχε α πάρει το προειδοποιητικό τηλεφώνημα. Επιβεβαίωσε ότι του είπαν για σχυρή έκρηξη που θα γίνει, για βανάκι αγγεδύμενο με εικρητικά, ενώ του έδωσαν και το ακριβές σημείο τοποθέτησης υπό βαν. Απ' αφορμή τη σαφέστατη κοινόθεση του, η Π. Ρούπτα σχολίασε και άλι ότι δόθηκαν και το σημείο και ο χρόνος και η επικείμενη ισχυρή έκρηξη, επανένων η ευθύνη είναι αποκλειστικά της συνομίας, η οποία έβαλε απλά κάποιες κορδελές αποκλείοντας το σημείο και δεν εκκένωσε τα διπλανά κτίρια. Αλήθεια, αναφωτήθηκε, γιατί έχουν κληθεί άρτυρες μόνο από δύο ενέργειες της οργάνωσης; Μήπως υπονοείται ότι σε Λλέες ενέργειες δεν υπήρξε προειδοποίηση; Κι όμως, δινόταν πάντοτε επαρχίας χρόνος για ν' αποκλείσει η αστυνομία το χώρο και να εκκενώσει τα κτίρια. Απελήξε με την υποβολή αιτήματος να ΑΙθουνται ως μάρτυρες όλοι οι τηλεφωνητές της «Ελευθεροτυπίας» που δέσποικαν προειδοποιητικές κλήσεις σε λέσης τις ενέργειες της οργάνωσης, για α φύγει κάθε σκιά και να αποδειχτεί ότι ε λέσης τις ενέργειες υπήρξε πρόνοια να η κινδυνεύειν την ζήτηση

Υστερά, ήρθε η σειρά των καπιταλιτών. Ο Ελευθέριος Πολιταρίδης, διευντής ανθρώπινου δυναμικού του Χριστιανισμού (πατέλ τους έλεγον προσωπάρχης αυτούς τους τύπους), έχοντας ακούσει (ήταν μέσα στην αίθουσα) την κατάθεση του σεκιουριτά Μαυροδάτου, προσπάθησε να τον βγάλει σε ψηφοφορία. Λέγοντας συνεχώς την παπάρα στις πάνω απ' όλα είναι η ανθρώπινη ψυχή, υποστήριξε ότι οι φύλακες είχαν γενοτολή από την εταιρία να φύγουν, αλλά... δεν έφυγαν! «Εμειναν μέσα υπό το σάτος πτωματικού και ενδεχομένως να πήρχε κάποια παρανόηση». Ομως, ο λαυρεοίδατος –ο οποίος μάλιστα αποθήκε ένα χρόνο μετά το συμβάν, για το «ευχαριστώ» προφανώς – είχε καταστέσει ότι ο κανονισμός τους απαγόρευε την φύγοντας και πως μετά το συμβάν ο κανονισμός άλλαξε. Οταν τον σφυρούπτησαν η Δ. Βαγιανού και η Μ. Δαλιάλη, ο προσωπάρχης προσπάθησε να εφέρει με απεγνωσμένη άμυνα, όταν ήταν ως στο τέλος ρωτήθηκε αν διερεύνηται η επίσημη θεωρία της απόπειρας αποβολής της σεκιουριτάδες, έπαθε... αφωνία.

Θα 'πρεπε να ντρέπεται ο Πολιταρίς,
σχολίασε η Π. Ρούπα. Πίσω απ' αυ-
τόν τον κανονισμό, που επεβάλε στους
εκιούριτι να μείνουν μέσα, κρύβεται
κοπιμότητα: να μη διαταραχθεί η λει-
τουργία του χρηματιστήριου. Γ' αυτό
ποθήκευσαν τη Ζωή τριών ανθρώπων.
Αν σημαίνουν στέλεχος του συστήματος
υπανείσεσ σ' ένα έγκλημα. Κι αντί να πει
κάνωμε λάθος», πάει να βγάλει φεύγη
τον υπαλλήλο. Αυτό δενχείται το ποιόν αυ-
τών των στελεχών. Αρχικά αδιαφόρητ-
αν και μετά, μπροστά στο κόστος που
α προέκυπτε για την εταιρία τους μ'
υπτή την αποκάλυψη, έρχονται και λέ-
γε Ελένη.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δώδεκα. Μεγάλη κατηφόρα...

Χρέος μας η ανατροπή. Φωτιά-τσεκούρι, τώρα!

Επέστρεψε λοιπόν ο Goldon στη βάση του, η οποία επί των ένδοξων ημερών του μετατράπηκε σε τενεκεδούπολη, αφού εκεί κέρδισε τα τιμημένα τενεκεδάκια του. Δεν ήταν το μόνο στρατόπεδο, αφού κάτι αντίστοιχο έπαθε και η «σπουδαία» mrs Diamantopoulos, παίρνοντας φύλλο πορείας για το... ακριτικό και κενό αντικειμένου και νοήματος υπουργείο Ανάπτυξης. Εκείνος όμως που αναβαθμίστηκε και αναρριχήθηκε σαν τον σαλίγκαρο [γνωστή η παροιμία...], είναι ο «πολύζ» Γιώργος Μπαμπινιώτης. Η ευχή «σιδεροκέφαλος» αποκά νέα βαρύτητα και καδίσταται απαράτητη και στους τρεις, αν και πλέον το σίδερο ίσως να μην είναι αρκετό να προστατέψει τις κεφαλές...

Οι αρχοντοί των μοναρχοφασιστών προλειαίνουν το έδαφος για τον νέο εμφύλιο, πιστοί στο δόγμα των «ένδοξων» προγόνων τους. Σε γραμμή επανάληψης τακτικών του παρελθόντος που αιματοκύλησαν τον τόπο, υπαγορεύουν τις γνωστές συνταγές: Αλλαγή της νομοδεσίας ώστε να επιτρέπεται στους αστυνομικούς η χρήση όπλου, ακόμα και χωρίς να έχουν δεχθεί πρώτοι επίθεση, ζήτησε ο πρόεδρος του ΛαΟΣ Γιώργος Καρατζαφέρης.

Κινεζοποίηση-εντατικοποίηση για όσους έχουν ακόμα δουλειά

«Δεν μπορούμε να είμαστε και πεινασμένοι και τρομαγμένοι» είπε ο χερ χειριέρης [έτσι ακριβώς, σε πρώτο πληθυντικό πρόσωπο! Πεινασμένος και τρομαγμένος ο κωλοτούμπας!].

«We blame you, you know», μου είπε ένας Αγγλός στο Λονδίνο. Εννοούσε πως οι Έλληνες κάνουμε ζημιά στις οικονομίες των άλλων χωρών της Ευρώπης. Με την κυκλοφορία της συλλογής "Local Stranger" στο εξωτερικό, δια πέφτω συχνά πάνω σε τέτοιου είδους ατάκες ξένων δημοσιογράφων. Τι να απαντήσω; Τι να του πω; Για όσους αποικιοκράτες παπούδες του συμπεριφέρονταν στους Κύπριους δικούς μου σαν να ήταν ζώα, επειδή ήταν βοσκοί και δεν είχαν μπάτλερ; Πώς η βασιλίσσα του, αυτή η γιαγιά με τα καταπληκτικά καπέλα, όταν ήταν νέα υπέργραφε με το χέρι της δανατικές καταδίκες παιδιών 19 και 20 χρονών που πάλευαν να ελευθερώσουν τον τόπο τους; Να του πω για την εξωτερική πολιτική της χώρας του, που τεχνητά προκάλεσε το μίσος μεταξύ των Ελληνοκυπρίων και των Τουρκοκυπρίων, άνοιξε με το ζόρι την όρεξη στην Τουρκία για την Κύπρο και με τη βοήθεια της αστείρευτης δίκης μας λεβεντομαλακίας δημιούργησε το Κυπριακό πρόβλημα, με χιλιάδες νεκρούς, αγνοούμενους και πρόσφυγες; Να του πω για τον εμφύλιο εδώ στην Ελλάδα και για τον ρόλο που έπαιξε η εξωτερική πολιτική της χώρας του; Για τη σύμπραξη με τους ηπημένους Γερμανοτσολιάδες και κάθε λογής δοσίλογους εναντίον όσων αγωνίστηκαν για την ελευθερία στο Βουνό; Για το πώς εκμεταλλεύτηκαν την εγκεφαλική σκλήρυνση και τον επαρχιατισμό της εδώ κομμουνιστικής γηγείας προκειμένου να ξεφορτωθούν μια και καλή το πο δημιουργικό και αλτρουιστικό κομμάτι της χώρας; Πώς από τότε επικράτησαν εδώ οι βολεψάκιδες, οι παρτάκιδες και οι ελληνάρρες χωρίς Ελλάδα –αυτοί που όταν λένε «αγαπώ την πατρίδα μου» εννοούν στην καλύτερη περίπτωση «αγαπώ τον εαυτό μου» ή ακόμα «μισώ όλους τους άλλους»– φέρνοντας τη χώρα σήμερα στην καταστροφή; Ή ας μηλήσω για τη Γερμανία, μη σας κουράζω με τα αυτονότα... (...) Η υποχρέωση μας σήμερα είναι να παλέψουμε για τα παιδιά σους. Και η δική σου υποχρέωση είναι να παλέψεις για τα δικά μας. Μόνο έτσι γίνεται. Τα υπόλοιπα είναι ανοησίες. Άκούς εκεί we blame you! Ηλιθιε!». Αλκίνοος Ιωαννίδης

«Πανηγύρια» δεν έχουμε μόνο στην εντεύθεν μπανανία της νοτιοανατολικής Ευρώπης, αλλά και αλλού. Την απόλουση 25.000 εργαζομένων στον κλάδο της Υγείας αποφάσισε η κυβέρνηση της Κένυα, επειδή αρνήθηκαν να σταματήσουν την απεργία με την οποία διεκδικούν καλύτερους μισθώσις! Στη δε Πολωνία, ο Βουλευτής Στανισλάφ Πιέτα κατέθεσε αγωγή στα δικαστήρια ζητώντας να απαγορευτεί η πώληση τσιγάρων «Che», επειδή «με αυτό τον τρόπο, η εταιρεία που τα διανέμει διαδίδει ολοκληρωτικές ιδεολογίες». Τα τσιγάρα φέρουν στο πακέτο την εικόνα του Τσε Γερζίτα. «Δεν μου αρέσει όταν οι κομμουνιστές φονιάδες γίνονται εικονίσματα της ποπ κουλτούρας» δήλωσε ο Βουλευτής του κόμματος Νόμος και Δικαιοσύνη (PiS). «Δυσκολεύομαι να φαντασώ τσιγάρα με τις εικόνες του Γέρεινγκ ή του Γέρμπελες» είπε, εξισώνοντας εγκληματίες και επαναστάτες κατά την προσφιλή τακτική των φασιστοκαθαρμάτων.

«Σύντροφοι πάψτε να οχυρώνεστε πίσω απ' τις μάζες, σταματήστε να μεταδέτετε στις μάζες το ζήτημα της αντίστασης! Σταματήστε να εκλογικεύετε τον φόβο σας μπροστά στην άκρατη βία του συστήματος ως δήμεν πρόβλημα σύνδεσης και επικοινωνίας με την κοινωνία! Σταματήστε να επιδεικνύετε την αμηχανία σας ως πολυπραγμούνη, την ανημπορία σας ως διεισδυτική διορατικότητα» (R.A.F. – 31.3.1972).

Κοκκινοσκουφίτσα

ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ»

■ 9η Συνεδρίαση Παρασκευή 9.3.12

Στη συνεδρίαση αυτή εξετάστηκαν άλλοι δύο ψευδομάρτυρες-στελέχη της κακόφραγμης Αντιρομοκρατικής, εκ των οποίων ο ένας έχει κατηγορηθεί για απόπειρα ληστείας και είχε προφυλακιστεί. Και ο δύο μάρτυρες υποβλήθηκαν σε πολύωρη «βάσανο» ερωτήσεων από τους συνηγόρους υπεράσπισης, με αποτέλεσμα από τον Γ. Χρηνόπουλο να ξεφύγει η απάντηση ότι το σπίτι της οδού 25ης Μαρτίου στο Χαλάνδρι ήταν σπίτι και όχι γιάφκα. Ο συνήγορος Φρ. Ραγκούσης τον ρώτησε τι προέκυψε από τις πληροφορίες του για το σπίτι στο Χαλάνδρι, ήταν γιάφκα ή σπίτι, και ο Χρηνόπουλος απάντησε ότι προέκυψε σπίτι.

Ομως, ο πρόεδρος του δικαστηρίου X. Βρυνιώτης και ο τακτικός εισαγγελέας I. Λιακόπουλος συνέχισαν το χαβά τους. Συνέχισαν ότι αντιμετωπίζουν το σπίτι στο Χαλάνδρι σαν γιάφκα.

Στο ρεπορτάριζας μας για την 8η συνεδρίαση γράφαμε ότι οι X. Βρυνιώτης και I. Λιακόπουλος θα στηρίξουν στην ακροαματική διαδικασία «με χέρια και με πόδια» το κατηγορητήριο ως έχει, προκειμένου να πέσουν βαριές «καμπάνες», ορμώνται από το γεγονός ότι στη συνεδρίαση αυτή έχουν βοήθησε δύο ψευδομάρτυρες, μολονότι η κατάθεσή τους στο ακροατήριο ήταν σε αντίθεση μ' αυτά που είχαν καταθέσει στην προανάκριση και στην τακτική ανάκριση. Το ίδιο συνέβη και στην 9η συνεδρίαση με τους ψευδομάρτυρες Γ. Χρηνόπουλος και Σ. Ζιώκας, στην προγραμματική συνεδρίαση, και ο Π. Χρηνόπουλος στην παρούσα. Η δικαστική πείρα λέει ότι όσο περισσότεροι ψευδομάρτυρες ενοχοποιούν κάποιον τόσο αυξάνονται οι πιθανότητες για την καταδίκη του.

Ο συνήγορος Φρ. Ραγκούσης, μετά από αρκετή ώρα εξέτασης του υπόδικου (για απόπειρα ληστείας) Γ. Μουρμουκούτα υπέβαλε αίτημα εφαρμογής του άρθρου 210 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Συγκεκριμένα, έθεσε θέμα διενέργειας προγραμματομοσύνης, όπως προβλέπεται για τους διανοητικά ασθενείς μάρτυρες. Ως τέτοιος ορίζεται «όποιος διενεργεί ανάκριση ή και το δικαστήριο εξετάζει κάποιο μάρτυρα που είναι παραφραντας ή βλάκας ή βρίσκεται προφανώς σε τέτοια διανοητική κατάσταση, ώστε να μην είναι σε θέση να παραστήσει τα γεγονότα όπως έχουν συμβείν». Ενώ ο Γ. Μουρμουκούτας στην απόσταση 90 περίπου μέτρων από το σημείο απ' όπου παρακολουθύσαν το σπίτι και ότι αυτός πάραπέρα σε παράδρομο, ότι αυτός μαζί με τον Γ. Μουρμουκούτα, ότι αυτός επικοινώνησε με τον προϊστάμενό του Π. Χρηνόπουλο, ότι ο κάδος σκουπιδιών ήταν σε απόσταση 90 περίπου μέτρων από το σημείο απ' όπου παρακολουθύσαν το σπίτι και ότι αυτός πήγε και πήρε τις σακούλες σκουπιδιών και τις έβαλε στο πορτ μπαγκάζ του αυτοκινήτου που ήταν σταθμευμένο στο παράδρομο. Ο ψευδομάρτυρας και υπόδικος Γ. Μουρμουκούτας, όμως, κατέθεσε διαφορετικά πράγματα απ' αυτόν. Ο εισαγγελέας και ο πρόεδρος όχι μόνο δεν επεσήμαναν τις αντιφάσεις του, αλλά και τον κάλυψαν πλήρως, λέγοντας ότι δεν έπεισε σε αντιφάσεις.

Ο εισαγγελέας έχει τέτοιο μένος κατά των τεσσάρων κατηγορούμενων και έχει προαποφασίσει να εισηγηθεί την καταδίκη τους σύμφωνα με το κατηγορητήριο που έφτασε στο σημείο να ωραίεται τον πρωτάρει τον Γ. Μουρμουκούτα σαν αναγνώριση του «νεαρού» που πέταξε τις σακούλες σκουπιδιών, παρά το γεγονός ότι αυτός φορούσε κράνος και είχε κατεβασμένο το φιρέ τζάμι. Μάλιστα, επέμενε για πολλή ώρα να τον ωραίεται και αναγκάστηκε να σταματήσει, όταν ο Μουρμουκούτας απάντησε ότι δεν χρειάζεται πραγματογνωμοσύνη, δεδομένου ότι ο «νεαρός» είχε κατεβασμένο το φιρέ τζάμι.

Οι ψευδομάρτυρες αυτές εξακολουθεύτηκαν να εργάζονται στην κατηφόρα ισχυρίσεις στην προσφορά της στην καταδίκη τους. Το ίδιο σημείο απέναντι από το χρηματοπιστήριο και όπως είπε το ίδιο της δίκης, παράπλευρες απώλειες είναι και οι μεροκαμπατιάρηδες, δεν είναι μόνο οι καπταλιστές. Το λέων

ΚΟΝΤΡΑ

Οι ομάδες δεν έχουν μαντήλι για να κλάφουν και σκοινί για να κρεμαστούν

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

✓ Οσοι παρακολουθούμε αγώνες από τα ποδοσφαιρικά πρωταθλήματα της Ευρώπης, έχουμε παρατηρήσει ότι τα γήπεδα είναι σχεδόν γεμάτα από οπαδούς και των δυο ομάδων στην πλειοψηφία των αγώνων, ανεξάρτητα από το «όνομα» των αντίταλων ομάδων και την κρισιμότητα της αναμέτρησης. Την εντύπωση που δημιουργεί η εικόνα έρχεται να επιβεβιάσει η έρευνα που έγινε για λογαριασμό της ισπανικής εφημερίδας Marca, σχετικά με την προσέλευση των φιλάθλων. Σύμφωνα με τ' αποτελέσματα της έρευνας, στην κορυφή της λίστας, με πληρότητα 93% και αύξηση 1% σε σχέση με πέρσι, βρίσκονται τα γερμανικά γήπεδα, τα οποία έχουν μέσο όρο χωρητικότητας 53.000 θέσεις. Ακολουθούν τα αγγλικά γήπεδα με 90% και μέση χωρητικότητα 43.000 θέσεις και στην τρίτη θέση βρίσκονται τα γήπεδα της Ολλανδίας με πληρότητα 89%. Στη συνέχεια έρχονται η Ισπανία με 71% (η σχετικά χαμηλή προσέλευση σχετίζεται με τη δύσκολη οικονομική κατάσταση), η Γαλλία με 69%, η Νορβηγία με 66% και η πρώτη δεκάδα κλείνει με την Ελβετία 59%, τη Ρωσία 58% και τη Σκωτία 57%.

Οσον αφορά τη χώρα μας, βιολοδέρνει στις τελευταίες θέσεις της σχετικής λίστας με ποσοστό πληρότητας που μόλις πλησιάζει το 30% και μείωση στις πωλήσεις των εισιτηρίων κατά 11%, σε γήπεδα μέσης χωρητικότητας 30.000 θεοτών. Σε μια πρώτη προσπάθεια «ανάλυσης» των λόγων που έχουν οδηγήσει στο σημείο αυτό το ελληνικό ποδοσφαιρικό μπορούμε να θεωρήσουμε ως κυρίαρχο λόγο την οικονομική κρίση, η οποία έχει οδηγήσει σε απόγνωση τα φτωχά νοικοκυριά. Από τη στηγμή που τα μεροκάματα έχουν μειωθεί σχεδόν στο μισό και η ανεργία καλπάζει, είναι απόλυτα φυσιολογικό μια σημαντική μερίδα των φιλάθλων να σταματήσει να πηγαίνει στο γήπεδο. Εκτός όμως από την οικονομική κρίση, υπάρχουν ακόμη δυο σημαντικοί παράγοντες, η αναξιοπιστία του ελληνικού ποδοσφαιρίου και το άθλιο αγωνιστικό θέαμα που προσφέρουν οι ομάδες, που «ευθύνονται» για τις δύο στις τρεις κενές θέσεις. Οταν

η πλειοψηφία των φιλάθλων θεωρεί ότι στο ελληνικό πρωταθλητήμα ο τίτλος του πρωταθλητή έχει κριθεί πριν ακόμα αρχίσει και όταν είναι δύσκολο να ξεχωρίσεις 5-10 αγώνες για τους οποίους μπορείς να πεις ότι άξιζε ο χρόνος που αφέωρες για να τους παρακολουθήσεις, τότε το 30% χωρητικότητα μάλλον μεγάλο θα πρέπει να θεωρηθεί.

Οσον αφορά το μέλλον, δεν χρειάζεται κάποιος να διαθέτει ειδικές γνώσεις για να κα-

κρότου-λάμψης, ανάγκασαν τους πράσινους οπαδούς να οχυρωθούν εντός του κτιρίου και κατέστρεψαν την κεντρική είσοδο και ό,τι υπήρχε στον προαύλιο χώρο. Την επόμενη μέρα άνδρες της ομάδας ΔΙΑΣ, περνώντας έξω από το σύνδεσμο που βρίσκεται πολύ κοντά στον Αρειο Πάγο, προκάλεσαν με χειρονομίες τους οπαδούς που βρίσκονταν σ' αυτόν για να τον περιφρουρήσουν και δημιουργήθηκε νέο σκηνικό

ταλήξει στο συμπέρασμα ότι η πτωτική τάση θα συνεχιστεί και τα επόμενα χρόνια. Αρκεί και μόνο το γεγονός ότι εκτός από τον Ολυμπιακό, οι υπόλοιπες ομάδες δεν έχουν μαντήλι για να κλάψουν και σκοινί για να κρεμαστούν, για να καταλάβουμε ότι η μιζέρια και η απαξίωση του ελληνικού πρωταθλήματος είναι μη ανιστρέψιμες και ολοένα και πιο συχνά η εικόνα στις εξέδρες θα είναι αντίστοιχη μ' αυτή της φωτογραφίας.

✓ Το κλίμα πριν το ποδοσφαιρικό ντέρμπι Παναθηναϊκός – Ολυμπιακός έχει φορτιστεί επικίνδυνα και το ενδιαφέρον εστιάζεται περισσότερο στην ομαλή διεξαγωγή και λιγότερο στο αποτέλεσμα της αναμέτρησης. Στην αγωνιστική καθίση των πράσινων που αποφάσισαν να επιτεθούν εναντίον του κεντρικού συνδέσμου, στον οποίο συχνάζουν και μέλη της διοίκησης της ΠΑΕ και της ΚΑΕ, ούτε αν η επίθεση αυτή εντάσσεται σε ένα γενικότερο σχέδιο της ηγεσίας των μπάτσων για να στείλει ένα μήνυμα καταστολής και εκφοβισμού. Το σίγουρο είναι ότι αν το ντέρμπι «στραβώσει» αγωνιστικά για τους πράσινους, κάτι που θα σημαίνει ότι θα έχει χαθεί οριστικά ο τίτλος του πρωταθλητή, οι πιθανότητες να ολοκληρωθεί ομαλά θα περιοριστούν στο ελάχιστο.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Περισσότερα από 750.000.000 ευρώ είναι τα

■ ΚΩΣΤΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Δεμένη Κόκκινη Κλωστή

Πριν από μερικά χρόνια ειδαμε το «Ψυχή Βαθιά» του Βούλγαρη και όλοι σπαράξαμε από την δακρύβρεχτη αυτή σελίδα της ελληνικής ιστορίας, όταν... αδερφός σκότωνε αδερφό! Τώρα, με αυτήν την ταινία, ήρθε η ώρα να συλλογιστούμε πάνω στον πόλεμο και τη βία, γενικά, στα όριά της και στις αλλοιώσεις που αυτή φέρνει στον άνθρωπο σε επίπεδο ψυχικό, θητικό, πνευματικό...

Αυτή η ταινία μυθοτλασίας επιλέγει ως χρόνο το διάστημα αμέσως μετά την υπογραφή της συμφωνίας της Βάρκιζας και ως τόπο ένα χωριό για τα γεγονότα της, τα οποία συνοψίζονται ως η εκδικητική συμπεριφορά «ένοπλων παρακρατικών» και η απάντηση των κομμουνιστών και ΕΑΜιτών σ' αυτή. Ο τίτλος της ταινίας υποδηλώνει και τα δεσμά αίματος που συνδέουν όλους τους χαρακτήρες.

Ακόμα μια φορά, ένα τόσο σημαντικό πολιτικό θέμα προσγεγίζεται γυμνό από την πολιτική του πλευρά. Άλλη μια φορά το θέμα αυτό δεν προσεγγίζεται ως ένα ιστορικό θέμα μέσα σε συγκεκριμένες ιστορικές συνθήκες, αλλά ως φιλοσοφική αναζήτηση για τη βία, έτσι γενικά. Άλλη μια φορά, μια ταινία που προσπαθεί να εξισώσει τις αντιμαχώμενες πλευρές ως αλλοιωμένες από τη βία και αποκτηνωμένες από το μίσος για τον εχθρό, χωρίς όμως καμία αναφορά στο τι υπερασπίζονταν η κάθε πλευρά. Ακόμη μια φορά, μια ανέντιμη προσπάθεια να ξαναγραφτεί η Ιστορία.

Μια προσπάθεια που κάθε άλλο παρά ανεπίκαιρη είναι. Τι είναι αυτό που κυριαρχεί στην τρέχουσα προπαγάνδα; Η καταδίκη των «άκρων». Άλλα και οι προειδοποιήσεις ότι έτσι και δεν δεχτούμε την «κινεζοποίηση» που φέρνουν τα Μνημόνια, θα οδηγθούμε σε «εμφύλιο σπαραγμό», σε οχαλίνωτες εκδηλώσεις βίας. Ο Χαραλάμπους καταθέτει την κινηματογραφική εκδοχή αυτής της προπαγάνδας, χρησιμοποιώντας όλα τα χολιγουντιανά κλισέ, μη τυχόν και ο θεατής λαθέψει κάποιο στιγμή και τείνει να συμπαθήσει κάποιο από τα αντιμαχόμενα στρατόπεδα. Οσοι συγκρούονται ενοπλα είναι το ίδιο κτηνώδεις και ανήθικοι!

■ ΡΑΝΤΟΥ ΜΙΧΑΛΕΑΝΟΥ

Η πηγή των γυναικών

Σε ένα απομακρυσμένο χωριό του Μαρόκου, οι γυναίκες είναι υποχρεωμένες κάθε μέρα να ανεβαίνουν στην πηγή του βουνού και να κουβαλούν νερό, αφού το χωριό δεν έχει δίκτυο ύδρευσης. Μετά από την αποβολή μιας γυναίκας, εξαιτίας του βάρβαρης υποχρέωσης, η Λειλά ξεσκηώνει τις υπόλοιπες γυναίκες του χωριού να κάνουν απεργία από το σεξ, έτσι ώστε να επωμιστούν οι άντρες αυτό το καθήκον.

DIXI ΕΤ SALVAVI ANIMAM ΜΕΑΜ

Κάθε νύχτα σηκώνομαι/ πίσω μου ένα μέλλον/ που δε φαίνεται πια,/ που νοερά/ έχει ήδη συμβεί./ Νέες εικόνες γεννιούνται,/ κόσμοι περιστρέφονται/ γύρω από άξονες που αλλάζουν, γεννιούνται/ πεθαίνουν, αγωπούν, δημιουργούν./ Τα περασμένα ξεσκίζονται./ Ουρλιάζουν στροβιλίζοντας/ ο κόσμος γκρεμίζεται/ μέσα στον λάικο. Φωνάζει η ζωή! (Εριχ Μόζαμ, Κάθε νύχτα, 1909 – «Απ' το καμπαρέ στα οδοφράγματα», Ελευθεριακή Κουλτούρα, 2006)

Καθαρά το λέει ο πολυποίκιλος εναλλακτισμός: αφήστε τον καππιταλισμό να κάνει τη δουλειά του.

Το σπίτι μας καίγεται./ Τ' όνειρο ζει./ Χάσαμε τα σπίτια μας./ Χάσαμε τις σημαίες./ Καπνισμένα φορέματα./

Καπνισμένα βιβλία./ Τ' όνειρο ζει./ Μείνανε απλά τα χέρια μας/ σαν πλήκτρα κοιμισμένου πιάνου./

Κρατήσανε όπλο τα χέρια μας/ κρατήσαν τη φωτιά./ Μείνανε απλά τα χέρια μας/ έτοιμα να χαϊδέψουνε./

Το σπίτι μας κάηκε./ Τ' όνειρο ζει. (Καίτη Δρόσου, «Το σπίτι μας κάηκε, Επιθεώρηση Τέχνης, Πάσχα 1955»)

◆ Αυτοδυναμία ή αυτοαδυναμία η ΝΔ; (όχι ότι αλλάζει τίποτα...).

◆ Ριζοσπάστης, 13-3-12, πρώτη σελίδα –γιες, γιες εκλογές!

◆ «Η Αριστερά διεκδικεί την εξουσία», Αυγή, 13-3-12. Μάλιστα... Σε ποια χώρα όμως;

◆ «Και εις την Θεσσαλίαν επαρουσιάσθησαν τα ίδια κρούσματα αντιδράσεως και προδοσίας. Εις τα Αγραφα και Τρικαλα υπήρχαν μεγάλοι κοτζαμπάσθηδες, τυφλά όργανα των Τούρκων και φρανατικού τουρκολάτρων. Ο Τζολάκογλου, ο μεγαλοκτζαμπάσθης των Αγραφών, έγινεν ο Ιούδας της Επαναστάσεως. Ο προύχων Τζολάκογλου, όχι μόνο αντέδρασε, αλλά και επρόδωσε τον αγώνα. Εις τον Κίσσαβο δεν έγινεν ουσιαστικά τίποτε. Οι κοτζαμπάσθηδες επέρδιασαν κάθε εξέγερσιν. Εις το Πήλιον, ο Ανθίμος Γαζής, από τους διευθύνοντας την Φιλικήν Εταιρίαν, έχει προετοιμάσει τα πνεύματα, αλλά δεν ευρήκε πρόθυμους τους προεστούς. Ο Αλέξανδρος Κασσαβέτης από την Ζαγοράν, ο Σταυράκης Μορφούλης από τη Μηλιές, ο Δ. Λογοθέτης από τη Δρακιά, ο Αναγ. Στίβας από το Κατωχώρι και ο Σύρος από την Αργολαστήν και ο Τρικερώται προύχοντες αντέδρασαν εις την αρχήν και, όταν ήλθε ο τούρκικος στρα-

τός, συνεργάστηκαν μαζί του διά να καταπνίξουν το κίνημα και διά να εξοντώσουν τους επαναστάτας. Και εις τα μέρη αυτά, εξόν από τους οργανωμένους Φιλικούς και τον αρματωλόν καπετάνιον Κυριάκον Μπασδέκην, επήραν μέρος εις τον αγώναν μόνο αι λαϊκαί μάζαι. Πολλοί μάλιστα από τους επαναστάτας, άμα κτυπήθηκε το κίνημα και τα χωριά με την αντιδραση των κοτζαμπάσθηδων επροσκύνησαν, μπήκαν σε καΐκια και έφυγαν εις την άλλην Ελλάδα, όπου πρόλεμησαν ως το τέλος του αγώνος. Ο Ανθίμος Γαζής, πριν κατασταλλεί το κίνημα, όταν εφάνησαν οι Τούρκοι και η κοινόθησαν αι πρώται διαμαρτυρίαι των προεστών, μιλήσε εις τον λαόν και είπεν ορθά κοφτά: "...Πρέπει να ξέρετε πως αυτά έχει ο πόλεμος. Θα πέσουν κεφαλία, θα χαλάσουν σπίτια, θα καιούν χωριά, θα κλάψουν πολλές μανάδες. Μα τι να γίνει; Η ελευθερία δεν μπορεί να παρθεί με τα ψέματα, ούτε και μπορούμε να πάρουμε με ένα ρεσάλτο τα κάστρα της Τουρκιάς. Θα πολεμήσουμε, θα πεινάσουμε, θα ψειριάσουμε, θα σκοτωθούμε, μα στο τέλος θα νικήσουμε...". Ετσι μιλήσεν ο διδάσκαλος του Γένους εις την πλατείαν του χωριού του Μηλιές, αλλά δεν είχε τελειώσει την ομιλία του κι ο προύχοντας

Σταυράκης Μορφούλης, κρατώντας ντουφέκι, τον εσημάδεψε και θα τον εσκότωνε αν δεν τον έπιαναν – "Παλιοκερατά, είπε στον Γαζή, πήρες τον κόσμο στον λαιμό σου". Ήταν η φωνή της αντιδράσεως που την άκουσαν πάλι οι Πηλιορείτες και στα μαύρα χρόνια της σκλαβιάς του 1941-1945». (Γ. Κορδάτου – Η κοινωνική σημασία της ελληνικής επαναστάσεως του 1821).

◆ «Ο πυρήνας της ποιητικής του επικού ρεαλισμού συνίσταται στο γεγονός ότι πρότεινε σαν κανόνα ένα τύπο διαλογικής και δραματικής κατασκευής που να υποκινεί τον πτρακτικό συλλογισμό και νόναι κατά συνέπεια το αντίθετο της πταραδοσιακής δραματουργίας, που προκαλεί αντίθετα συγκινησιακές-ενορματικές στάσεις, στάσεις ονείρου και άλλα τέτοια. Το πταραδοσιακό δραματικό θέατρο, λέει ο Μπρεχτ, "τυλίγει" το θεατή με μια δράση που φθείρει την ενεργητικότητά του με το να μην του παραχωρεί μονάχα "ουναισθήματα" και "υποβολές", με το να του παρουσιάζει τον "άνθρωπο" σαν "μια ήδη γνωστή ποσότητα" και τον "κόσμο" "όπως είναι". Το επικό θέατρο αντίθετα μετατρέπει το θεατή σε "παρατηρητή" και "ξυπνάει την ενεργητικότητά του", του "ζητάει αποφάσεις" "ανακοι-

νώνοντάς του αποστάσματα γνώσης", θέτοντας μπροστά του μια δράση με επιχειρήματα και παρουσιάζοντάς του "τον άνθρωπο σαν ένα μεταβλητό αντικείμενο έρευνας" και τον κόσμο "en τω γίγνεσθαι" (1949). Ετοι η αντιρομαντική και αντιδεαλιστική αντίδραση του Μπρεχτ ξεπερνάει σε σημασία την αντιρομαντική αντίδραση της νατουραλιστικής ποίησης τόσο όσο η πρακτική επιστήμη που λέγεται ιστορικός υλισμός (από τον οποίο και εμπνέεται) ξεπερνάει σε σημασία τη φυσική επιστήμη που λέγεται δαρβινισμός, που είναι πταθητικός παρατηρητής, και από τον οποίο εμπνέεται ο νατουραλιστικός ρεαλισμός της tranche de vie. Με τον Αριστοτέλη είμαστε σύμφωνοι – συνεχίζει ο Μπρεχτ – θεωρώντας το μύθο σαν την καρδιά της τραγωδίας (ενάντια στη ρομαντική υπερεκτίμηση των χαρακτήρων, των προσώπων-ηρώων), αλλά δεν είμαστε σύμφωνοι για το σκοτό που πρέπει να παρουσιάζεται». (Γκαλβάνο ντελλά Βόλπε, «Το θέατρο από το Ζολά ως τον Μπρεχτ», 53-54, Μάιος-Ιούνιος 1959).

◆ Μουλουπρωτοβουλίες (ω, του θαύματος!) προ των εκλογών...

Βασιλης

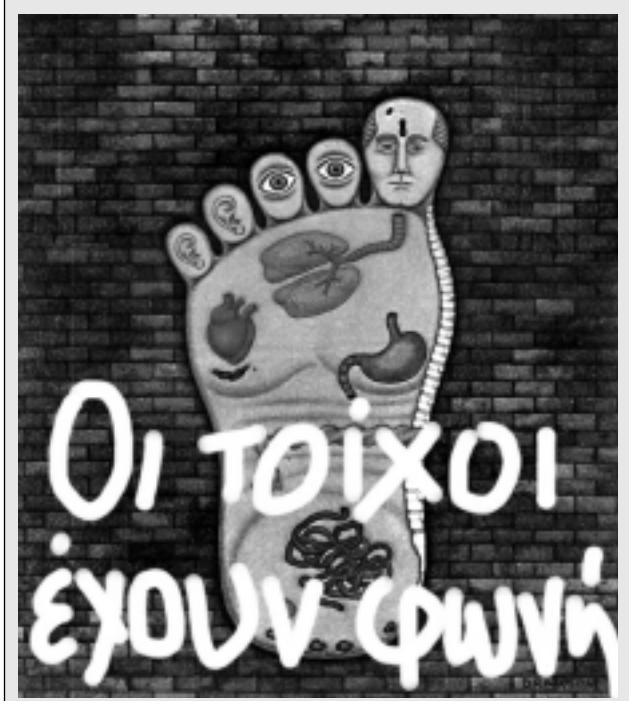
δοξ. Στην πραγματικότητα, δεν δέρουμε αν θα μπορούσαν να συμβούν αυτά τα γεγονότα με αυτά τα αποτελέσματα.

■ ΟΛΕΓΚ ΝΟΒΚΟΒΙΤΣ

Ασπρος, άσπρος κόσμος – Η όπερα ενός μεταλλωρύχου

Μία γυναίκα στη φυλακή επειδή σκότωσε τον άντρα της για χάρη του εραστή της, ένα κορίτσι σε μια εφηβεία έντονη και ακραία χωρίς γονείς, κι ένας άντρας – ιδιοκτήτης μπαρ που δεν τον ενδιαφέρει τίποτα και μπλέκει με ένα μικρό κορίτσι, αγνοώντας ωστόσο ένα τραγικό μυστικό. Αυτοί είναι οι πρωταγωνιστές της ταινίας αυτής που έχει γυριστεί στην πόλη Μπορ της Σερβίας, άλλοτε σύμβολο του καθεστώτος, σήμερα σύμβολο παρακμής. Η ταινία είναι μια σύγχρονη τραγωδία που θυμίζει το μύθο του Οιδίποδα. Κεντρικό στοιχείο, τα τραγούδια των ηρώων, σε ρυθμούς βαλκανικού τάγκο, που αποτελούν τη βαθύτερη και προσωπική έκφραση των ηρώων. Μια αρκετά γκρίζα ταινία που μας δείχνει τον τρόπο με τον οποίο ο σκηνοθέτης αντιλαμβάνεται και απεικονίζει τη σημερινή εικόνα της σέρβικης κοινωνίας.

Ελένη Π.

◆ 17-18 Μάρτη 16:00 – Ας προετοιμαστούμε – Προτάσεις εξόδου και διαβούλευσης – Αμεση Δημοκρατία, Κοινά αγαθά, Αγροτική Βιομηχανική παραγωγή, Πλανεπιστήμιο, Ενέργεια, Νέα κοινωνική δομή, Νέα θέσμιση, Δράσεις πάνω στα ζητήματα εργασίας και κοινωνικού ανταγωνισμού – Καμπάνια επιστροφή στην κανονικότητα - Αντιεξουσιαστική Κίνηση (αφίσα)

Πάντα μέσα στο ρεύμα. Ακόμα και οι λέξεις επιλέγονται για να 'ναι μέσα στο ρεύμα: προτάσεις εξόδου και διαβούλευσης. Να θυμίζει κάτι από ορεγον, ρε παιδί μου. Προς πτοιους απευθύνεται η πρόταση για διαβούλευση δεν γίνεται σαφές. Οπως δεν γίνεται σαφές και προς ποια έξοδο οδηγούν οι προτάσεις. Εξόδο από την κρίση ή έξοδο από το σύστημα; Κρίνοντας από τα συμφραζόμενα, μάλλον για έξοδο από την κρίση γίνεται λόγος. Και η νέα κοινωνική δομή τι ακριβώς περιεχόμενο θα έχει; Ας πούμε, η σημερινή κοινωνική δομή είναι απότοκη της ταξικής διαίρεσης της καππιταλιστικής κοινωνίας. Θέλεις να την αλλάξεις; Θα πρέπει να «καταργήσεις» τον καππιταλισμό κι αυτό δεν γίνεται παρά μόνο μεσω μιας επανάστασης. Χωρίς επανάσταση που θα τοσκίσει το αστικό κράτος, δεν μπορεί να γίνεται λόγος για «νέα θέσμιση». Γιατί η «θέσμιση» δεν είναι παρά ένα κομμάτι του εποικοδομήματος (ένα κομμάτι, όχι το εποικοδόμημα συνολικά). Οπως ακριβώς δεν μπορείς να έχεις «νέα θέσμιση» στο πλαίσιο ενός παλιού εποικοδομήματος, έτσι δεν μπορείς να έχεις και νέο εποικοδόμημα πάνω στην παλιά οικονομική βάση. Απ' όπου και να το πιάσεις, το πράγμα σε οδηγεί στην αναγκαιότητα της κοινωνικής επανάστασης. Δηλαδή, στο μόνο που λείπει απ' όλες τις φανταχτερές λεξούλες της εν λόγω αφίσας. Άλλα τι να την κάνεις την επιστημονική συνέπεια; Οι φανταχτερές λεξούλες είναι που εντυπωσίαζουν. Δεν βλέπεις τι γίνεται στον κόσμο των μίντια, των πανεπιστημών, της αστικής πολιτικής; Και μια απορία: η μη επιστροφή στην κανονικότητα τι ακριβώς σημαίνει; Οι, τι εννοήσει ο καθένας... Το μόνο που δεν «επιπρέπεται»

Ενας αποσκελετωμένος άνθρωπος, στον οποίο με δυσκολία αναγνώριζες το λεβεντόπαιδο από τη Δυτική Σαχάρα, ήταν ο Μοχάμεντ-Αλι Καϊμπίς, όταν βαδίζοντας οργά διάβηκε την εξωτερική πύλη του Αλλοδαπών, λίγο μετά τις 3 το απόγευμα της περασμένης Τετάρτης. Στην αρχή δεν τον γνωρίσαμε, έτσι όπως περνούσε ανάμεσα από το τσούρμο των μεταναστών που ήταν «καρφωμένοι» στα κάγκελα. Σε λίγο είχε χαθεί στην αγκαλιά των συντρόφων του που τον περίμεναν.

66 κιλά ήταν πριν συλληφθεί. 50 έμεινε μετά από 37 μέρες σκληρής απεργίας πείνας (μόνο με νερό). Μόνο τα μάτια έμειναν να θυμίζουν τον πρωτοπόρο μετανάστη της Νομικής και της Υπατίας, τον αγωνιστή του Ανοιχτού Μετώπου για την Υπεράσπιση των Δικαιωμάτων των 300 Απεργών Πείνας, που χαίρει γενικής αναγνώρισης και σεβασμού από τους συντρόφους και φίλους του.

Μοχάμεντ Μπουγκζίν, ο οποίος στάλθηκε στην Τρίπολη και αποφυλακίστηκε την 23η μέρα της απεργίας πείνας. Βιβλίο χρειάζεται για να καταγραφούν τα όσα μας διηγήθηκε ο απεργός πείνας. Μόνο μετά την πρώτη συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από το Αλλοδαπών χαλάρωσε η καθημερινή πίεση πάνω του. Τότε διαπιστώσαν πρώτον ότι ο Καϊμπίς δεν πταιζει ούτε μπλοφάρει και δεύτερον ότι δεν είναι μόνος του.

Κι όμως, ενώ η δικαστική απόφαση διέταξε την άμεση αποφυλάκιση χωρίς κανέναν όρο του απεργού πείνας, η Διοίκηση του Αλλοδαπών στην αρχή παρίστανε τη μη ενημερωμένη, προσπαθώντας να πετύχει ποιος ζέρει τι. Οταν πληροφορήθηκε την απόφαση, απαγόρευσε στον απεργό πείνας την πρόσβαση σε τηλέφωνο και τον άφησε τελικά με καθυστέρηση δύο ωρών, αφού προηγήθηκαν μεγάλες πιέσεις από τη μεριά της αλληλεγγύης.

Φυσικά, επί της ουσίας

■ Ελεύθερος με δικαστική απόφαση ο Μοχάμεντ-Αλι Καϊμπίς

Η κτηνωδία ηττήθηκε

Ο Μοχάμεντ-Αλι αποφυλακίστηκε χάρη σε μια θαρραλέα δικαστική απόφαση. Η πρόεδρος του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιώς, που δίκουσε τις αντιρρήσεις (πρόκειται για νομικό όρο) της συνηγόρου Αννυ Παπαρρούσου και την κατάθεση του συντρόφου Πέτρου Γιώτη, δεν περιορίστηκε μόνο στο ανθρωπιστικό σκέλος, δηλαδή στο γεγονός ότι είχε έναν νέο άνθρωπο που πραγματοποιούσε απεργία πείνας για 36 μέρες (την παραμονή της αποφυλάκισής του). Μελέτησε όλο το φάκελο και στην απόφασή της σημείωσε και την δημόσια δήλωση-καταγγελία των δυο γιατρών που επισκέφτηκαν τον απεργό πείνας και δεν τους επετράπη να τον συναντήσουν και το γεγονός ότι το Μονομελές Πλημμελειοδικείο Ηγουμενίτσας είχε αναγνωρίσει το ελαφρυντικό των μη ταπεινών αιτίων στον μετανάστη και του είχε αναστείλει την διάβηση την οποία τον καταδίκασε και δια του υπόλοιπα στοιχεία που κατατέθηκαν. Η δικαστική απόφαση λέει ότι ο Μοχάμεντ-Αλι Καϊμπίς δεν είναι επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη

και ασφάλεια, ούτε ύποπτος φραγής και γι' αυτό διέταξε την άρση της κράτησής του.

Ηταν μια απόφαση-κόλαφος ενάντια στην κτηνωδία

με την οποία αντιμετώπισε τον Μοχάμεντ-Αλι η Διεύθυνση Αλλοδαπών Αττικής, ιδιαίτερα απ' όταν άρχισε την απεργία πείνας (μαζί με τον

Μήνυμα του Μοχάμεντ-Αλι

Θέλω να πω μερικά λόγια σήμερα που είμαι ελεύθερος και να αποδώσω στον καθένα αυτό που δικαιούται.

Η ζωή έχει νόημα μόνον όταν ζεις με αξιοπρέπεια. Αξιοπρέπεια σημαίνει να αγωνίζεσαι για τα δικαιώματά σου. Μετά από 37 μέρες απεργία πείνας, βγήκα από τη φυλακή με φηλά το κεφάλι. Ο αγώνας συνεχίζεται μέχρι να κερδίσω όλα τα δικαιώματά μου.

Θέλω να ευχαριστήσω από τα βάθη της καρδιάς μου όλους όσους μου συμπαραστάθηκαν αυτές τις 37 μέρες του αγώνα.

- Τους συντρόφους μου στο Ανοιχτό Μέτωπο για την Υπεράσπιση των Δικαιωμάτων των 300 Απεργών Πείνας.

- Ολους τους αλληλέγγυους που μου συμπαραστάθηκαν και μου έδιναν δύναμη για να συνεχίσω τον αγώνα για την αξιοπρέπειά μου και την ελευθερία μου.

- Την οργάνωση «Κόντρα» που στάθηκε στο πλευρό μου από την πρώτη μέρα.

- Τη δικηγόρο μου Αννη Παπαρρούσου για την τεράστια βοήθειά της.

Είμαι ελεύθερος αλλά όχι ακόμα δικαιωμένος. Τον αγώνα θα τον συνεχίσουμε όλοι μαζί και στο τέλος θα νικήσουμε. Θέλω να απευθύνω ένα ειδικό και μεγάλο «ευχαριστώ» στον αδερφό μου και σύντροφό μου Μουσταφά Χαλφούν, που ήταν πάντα στο πλευρό μου όπως και των 300 απεργών πείνας. Δεν υπάρχουν λόγια για να τον ευχαριστήσουμε όλοι γι' αυτά που κάνει και για τους κινδύνους που αναλαμβάνει μένοντας πάντα στο πλευρό μας.

Αυτά και ευχαριστώ.

έγραψαν εκεί που δεν πάνει μελάνι τη δικαστική απόφαση και την εμπειρισταρώμενη επιχειρηματολογία της και έδωσαν στον απεργό πείνας προθεσμία 30 ημερών για να εγκαταλείψει την Ελλάδα. Η ουσία θα κρίθει πλέον στα διοικητικά δικαστήρια, όπου προσέφυγε ο Καϊμπίς, ζητώντας να του αποδοθεί το καθεστώς της αναβολής της απομάκρυνσης, που κατέκτησε μαζί με τους εκατοντάδες άλλους μετανάστες μετά την απεργία πείνας της Υπατίας και του ΕΚΘ.

Πρέπει να σημειωθεί ακόμη η αισχρή στάση της πρεσβείας του Μαρόκου. Ενώ ήταν πλήρως ενημερωμένη για την υπόθεση, ενώ δύο φορές αρνήθηκε να συναντηθεί στην απελαση του Καϊμπίς και των Μπουγκζίν και Φικρί (επίσης απεργών πείνας της Υπατίας), την παραμονή της αποφυλάκισης του Καϊμπίς έδωσε στο Αλλοδαπών ταξιδιωτικά έγγραφα και για τους τρεις απεργούς της Υπατίας, επικαλούμενη πιέσεις από το ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών. Δεν πρόλαβαν, όμως, να υλοποιήσουν το βρόμικο έργο τους. Τους πρόλαβε η αληλεγγύη.

Αρχιτέκτονες της προβοκάτσιας

Την περασμένη Τετάρτη ασκήθηκε μια «περίεργη» ποινική δίωξη. Απ' αφορμή κάποια παλιά δημοσιεύματα, που μιλούσαν για σχέδιο δολοφονίας του Καραμανλί από μυστικές υπηρεσίες, που έφερε τον καδικό «Σχέδιο Πυθία» και το οποίο απεκάλυψαν οι ρωσικές μυστικές υπηρεσίες (!), ο εισαγγελέας που κλήθηκε να διεξάγει προκαταρκτική εξέταση κάλεσε ως μάρτυρες στελέχη της ΚΥΠ και της Ασφάλειας και κατέληξε ν' ασκήσει ποινική δίωξη κατά παντός υπευθύνου για προπαρασκευαστικές πράξεις εσχάτης προδοσίας με σκοπό τη διατάραξη της ομαλής λειτουργίας του πολιτεύματος.

Για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους, η υπόθεση αυτή βγήκε από παπαγαλάκια των Ρώσων (ναι, υπάρχουν και τέτοια και ξεχωρίζουν σαν τη μύγα μες στο γάλα). Είναι γνωστή η θεωρία ότι τον Καραμανλί τον «έφαγαν» οι Αμερικάνοι, επειδή είχε γερά οικονομικά αλισβερίσια με τους Ρώσους. Μια γελοία θεωρία, που παραβλέπει το έσπασμα της κρίσης και το προεκλογικό πρόγραμμα του Καραμανλί το 2009 (υπέρχει περίπτωση να ψωφιστεί αρχηγός κόμματος που υποσχόταν ότι θα ξεσκίσει το λαό).

Τώρα, η ίδια θεωρία γίνεται ακόμα πιο γελοία, «ανακαλύπτοντας» και σχέδιο δολοφονίας του Καραμανλί. Λες κι αν οι Αμερικάνοι ή άλλοι ιμπεριαλιστές, ανήθελαν να «φάνε» τον Καραμανλί, θα σχεδίαζαν τη δολοφονία και την πρωποίοσή του. Το πως οι Μέρκελ και Σαρκοζί ξεφορτώθηκαν, σε μπδενικό χρόνο, τον Παπανδρέου είναι χαρακτηριστικό για το πως γίνονται αυτές οι δουλειές.

Δεν θ' ασχολούμασταν καθόλου με το γελοίο αυτό θέμα, αν τελικά δεν ήταν και τόσο γελοίο. Σύμφωνα με πληροφορίες που διέρρευσαν από δικαστικές πηγές, μία από τις προπαρασκευαστικές πράξεις της εσχάτης προδοσίας ήταν και τα Δεκέμβριανά του 2008! Η πανελλαδική εξέγερση της νεολαίας ήταν σχέδιο των μυστικών υπηρεσών που ήθελαν ν' αποσταθεροποίσουν το ελληνικό κράτος και να δολοφονίσουν τον Καραμανλή!

Δεν υπάρχει περίπτωση, βέβαια, ένας εισαγγελέας να κατέληξε μόνος του σ' αυτό το συμπέρασμα. Αυτό πρέπει να του το κατέθεσαν οι ασφαλίτες και οι ΚΥΠίτες. Ο χρόνος δε που αυτό το θέμα βγαίνει στο φως και αποτελεί είδηση δεν είναι καθόλου τυχαίος. Είναι μια περίοδος που το σύστημα τρέμει την οργή του λαού, τρέμει μήπως αυτή ποργή, ακόμη και από ένα τυχαίο γεγονός, μετατραπεί σε λαϊκή εξέγερση. Περισσότερο από την περιρρέουσα ατρόμοφαιρα τους «ξεσπίκωσαν» τα γεγονότα της 12ης Φλεβάρου, όταν είδαν εκατοντάδες χιλιάδες λαούς να μένει στο κέντρο της Αθήνας και να ενθαρρύνει τις πράξεις αντιβίας.

Υπάρχει εν προκειμένω και μια άλλη διάσταση. Ποια ήταν η πολιτική δύναμη που χαρακτήρισε τη νεολαία-στική εξέγερση του Δεκέμβρη 2008 προβοκάτσια και έργο μυστικών υπηρεσιών; Ο Περισσός, βεβαίως. Θυμόμαστε όλοι τα απίθανα σενάρια, για το οργανωμένο σχέδι